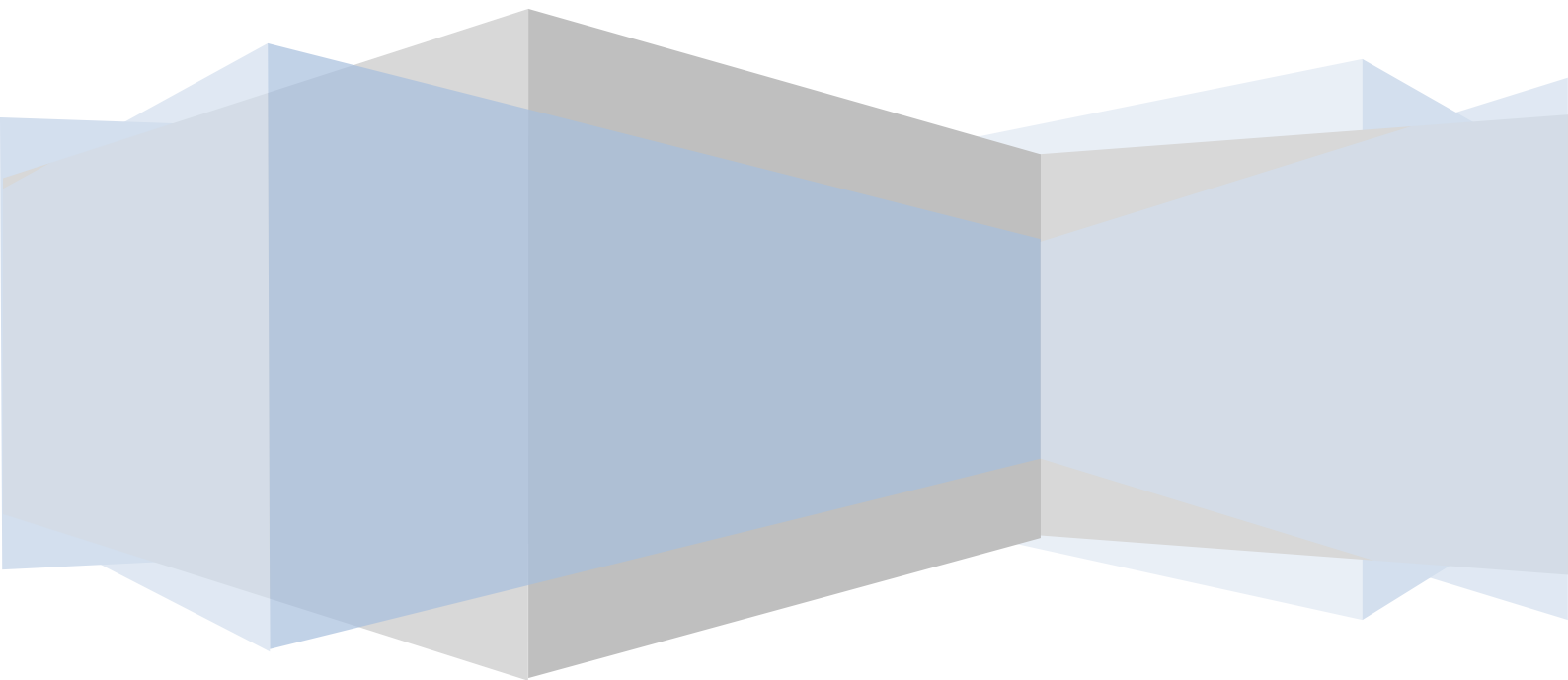

3ο ΓΕΛ Εχεδώρου

ΤΑ ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Project 1ου Τετραμήνου

Β'1 Λυκείου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ραδιόφωνο.....σελ.3

Τύποςσελ.12

Τηλεόρασησελ.23

Διαδίκτυοσελ.35

ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

Το **ραδιόφωνο** είναι η συσκευή που λαμβάνει τις εκπομπές ραδιοφωνικών σταθμών. Τα ραδιοφωνικά κύματα εκπέμπονται από τον πομπό και φτάνουν στον δέκτη (δηλαδή το ραδιόφωνο). Τα κύματα αυτά αποκωδικοποιούνται από τη συσκευή και μετατρέπονται σε ηλεκτρικό ρεύμα και στην συνέχεια σε ήχο, που είναι και το τελικό αποτέλεσμα του ραδιοφώνου. Ραδιοφωνία, επίσης, θεωρείται και όλη η διαδικασία εκπομπής και λήψης ραδιοκυμάτων.

Είδη ραδιοφώνου

Μπορούμε να διακρίνουμε τα ακόλουθα είδη ραδιοφώνου:

- Το αναλογικό ή συμβατικό ραδιόφωνο. Εδώ ο τρόπος διαμόρφωσης του σήματος έχει ως αποτέλεσμα το διαχωρισμό των συχνοτήτων για χρήση από τα AM και τα FM, ενώ ανάλογα με το σκοπό ορίζονται συγκεκριμένες περιοχές συχνοτήτων (π.χ. τα εμπορικά ραδιόφωνα στην Ευρώπη και την Αμερική εκπέμπουν στις συχνότητες FM 87.5-108). Άλλες περιοχές συχνοτήτων χρησιμοποιούνται για συγκεκριμένους σκοπούς όπως π.χ. από την Αστυνομία και την Πυροσβεστική.
- Το ραδιόφωνο με υπο-φέρον (subcarrier) αποτελεί εξειδικευμένη χρήση της τεχνολογίας των ραδιοκυμάτων διαμόρφωσης κατά συχνότητα (FM), κυρίως στις ΗΠΑ, όπου με ειδικούς δέκτες είναι δυνατή η λήψη περισσότερων του ενός σταθμών στην ίδια συχνότητα.
- Το ψηφιακό ραδιόφωνο, ή DAB, το οποίο λειτουργεί στην περιοχή πολύ υψηλών συχνοτήτων (VHF) και διαθέτει πολλών ειδών πρόσθετες διαδραστικές υπηρεσίες. Είναι αρκετά διαδεδομένο στην Βρετανία, αλλά αναπτύσσεται αργά λόγω του υψηλού κόστους των δεκτών.
- Το δορυφορικό ραδιόφωνο, το οποίο χρησιμοποιεί κανάλια στα πλαίσια του προτύπου της δορυφορικής ψηφιακής τηλεόρασης DVB, ούτως ώστε να μεταδίδεται μόνον ήχος.
- Το Διαδικτυακό ραδιόφωνο (ραδιόφωνο του Διαδικτύου, που εκπέμπει αρχεία ροής (δηλαδή επιφορτώνεται το αρχείο σε πραγματικό χρόνο, ο ήχος φορτώνεται εκείνη την στιγμή που

παίζει) και περιλαμβάνει και το Podcasting, που είναι η εμπορική ονομασία της μεταφόρτωσης ηχογραφημένων εκπομπών. Στην Ελλάδα μια προσπάθεια εγκατάστασης ραδιοφωνικού πομπού άρχισε το 1923.

Ιστορία του ραδιοφώνου

Πριν από εκατό περίπου χρόνια, το 1895, ο πατέρας του ραδιοφώνου Γουλιέλμος Μαρκόνι κατόρθωσε να μεταδώσει ηχητικά σήματα Μορς δια μέσου ερτζιανών κυμάτων. Οι επιτυχίες του Μαρκόνι και άλλων ερευνητών όπως του Ρέτζιναλντ Φέσεντεν (Reginald Fessenden) και του Λη ντε Φόρεστ (Lee de Forest) αποτελούν την απαρχή της ανάπτυξης της ραδιοφωνίας. Η ραδιοφωνία, η οποία συνίσταται στη μετάδοση ομιλιών, μουσικής και λόγου σε μεγάλες αποστάσεις χωρίς τη μεσολάβηση αγωγών, αλλά με ηλεκτρομαγνητικά κύματα, και στη λήψη τους από ειδικούς δέκτες, αποτελεί πρακτική εφαρμογή της εφεύρεσης των ηλεκτρονικών λυχνιών. Άρχισε να αναπτύσσεται τη δεκαετία του 1910 στις ΗΠΑ.

Γύρω στα 1873 ο Μάξγουελ πρότεινε την θεωρία του ηλεκτρομαγνητισμού, σύμφωνα με την οποία ένα ηλεκτρομαγνητικό κύμα μπορεί να μεταδοθεί χωρίς να μεσολαβεί κάποιο φυσικό μέσο. Το 1883 ο Χερτς (Hertz) επαλήθευσε τη θεωρία του Μάξγουελ για τον ηλεκτρομαγνητισμό και ανακάλυψε τα ραδιοκύματα. Γύρω στα 1897, ο Μαρκόνι επαληθεύει τα πειράματα του Χερτς και καταφέρνει να στείλει ασύρματο σήμα σε απόσταση 3km. Με τη συσκευή αυτή ο Ιταλός Μαρκόνι πηγαίνει στην Αγγλία - που ήταν η μεγαλύτερη ναυτική δύναμη της εποχής - και ιδρύει την εταιρεία 'Marconi Wireless telegraph', η οποία προσφέρει υπηρεσίες στη ναυσιπλοΐα. Τα ραδιοκύματά του δεν μετέδιδαν φωνή αλλά σήματα Μορς.

Ήταν τα Χριστούγεννα του 1906 στην Νέα Υόρκη όταν ο Φάσεντεν μετέδωσε για πρώτη φορά φωνή και μουσική μέσω ραδιοκυμάτων. Αργότερα ήρθε ο ντε Φορέ για να εφεύρει την ηλεκτρονική λυχνία, η οποία ήταν η μόνη "μορφή" ραδιοφώνου για τα επόμενα 50-60 χρόνια. Μέχρι τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο το ραδιόφωνο είναι ένα μέσο χρησιμοποιούμενο σε ερασιτεχνική βάση και δεν είναι καθόλου ανεπτυγμένο ούτε διαδεδομένο.

Σταθμός στην ιστορία του ραδιοφώνου αποτελεί η έμπνευση ενός Αμερικανού, του Φρανκ Κόνραντ (Frank Conrad), ο οποίος εργαζόταν ως μηχανικός και ερασιτεχνικά ασχολείτο με το ραδιόφωνο και τον αθλητισμό. Ο Κόνραντ τυχαία "βγήκε στον αέρα" με το ραδιόφωνο για να μεταδώσει τα αποτελέσματα των αγώνων. Απέκτησε φανατικό κοινό. Ήταν τότε που μεταδόθηκε και η πρώτη ραδιοφωνική διαφήμιση, ενός καταστήματος στη γειτονιά του Κόνραντ. Την εκπομπή του Κόνραντ, που ουσιαστικά θεωρείται ο πατέρας του ραδιοφώνου, πήρε η εταιρεία Westinghouse, την υποστήριξε τεχνικά και την επαύξησε. Στις 20 Νοεμβρίου 1920 λειτούργησε ο πρώτος ραδιοφωνικός σταθμός, ο K.D.K.A., που λειτουργεί ακόμη και σήμερα.

Το 1926 εμφανίζεται στην αγορά ραδιοφωνικός δέκτης αρκετά εύχρηστος, ποιοτικός και φθηνός. Από τότε το ραδιόφωνο κατακτά πολύ ευρύ κοινό. Στην πορεία εμφανίζεται και η σύσταση σχετικής νομοθεσίας για την οργάνωση τόσο των σταθμών όσο και των συχνοτήτων εκπομπής. Η εδραίωση, όμως, του ραδιοφώνου έρχεται μετά το 1930. Σε αυτή την περίοδο δημιουργείται το καλά οργανωμένο δίκτυο σταθμών (κρατικών και ιδιωτικών) τόσο στην Αμερική όσο και στην Ευρώπη.

Κατά τη διάρκεια του Β' παγκοσμίου πολέμου το ραδιόφωνο και ο Τύπος γίνονται δύο μέσα ανταγωνιστικά μεταξύ τους, γιατί το ραδιόφωνο αποκτά μεγάλο ειδησεογραφικό περιεχόμενο. Η λήξη του Μεγάλου Πολέμου φέρνει το ραδιόφωνο στην αρχική του ιδιότητα και γίνεται ξανά ένα μέσο κυρίως ψυχαγωγικό. Στα τέλη της δεκαετίας του '40 με αρχές της δεκαετίας του '50 το ραδιόφωνο αποκτά ένα νέο ανταγωνιστή, την τηλεόραση η οποία έχει στα χέρια της ένα πολύ δυνατό όπλο έναντι του ραδιοφώνου, την εικόνα. Η ακροαματικότητα του ραδιοφώνου πέφτει κατακόρυφα και οι ραδιοφωνικοί σταθμοί ψάχνουν λύσεις. Η λύση έρχεται το '50-'60 και την εμφάνιση της δημοφιλέστατης μουσικής Rock 'n Roll. Η κρίση ξεπερνιέται και το ραδιόφωνο καθιερώνεται ως αποκλειστικά ψυχαγωγικό-μουσικό μέσο.

Τη δεκαετία του '60 αμφισβητείται στην Ευρώπη το κρατικό ραδιόφωνο, γιατί δεν μετέδιδε Ροκ μουσική και απορρίπτεται από τη νεολαία της εποχής. Εμφανίζεται η Πειρατική Ραδιοφωνία με πρωτοπόρο το Radio Caroline στην Αγγλία, το οποίο εκπέμπει από ένα μικρό πλοίο έξω από τα χωρικά ύδατα της Αγγλίας και μεταδίδει μόνο Rock. Η ακροαματικότητά του είναι τόσο υψηλή, που απειλεί το BBC. Ακολουθεί ευρεία διάδοση αυτού του τύπου ραδιοφωνίας σε όλη την Ευρώπη.

Μετά από αυτό ακολουθεί η απορρύθμιση (Deregulation) της δεκαετίας του '70 και ουσιαστικά το ραδιόφωνο εισέρχεται στην τελευταία φάση της ωριμότητάς του. Τις λυχνίες αντικαθιστούν τα μικρά τρανζίστορ. Το ραδιόφωνο και το κασετόφωνο συνδυάζονται σε μια συσκευή. Η ραδιομετάδοση εμφανίζεται την περίοδο 1921-1922 σχεδόν συγχρόνως σε όλα τα βιομηχανικά κράτη. Γεννιέται από τις αλλαγές της τεχνολογίας των ραδιοεπικοινωνιών και από την ανάγκη των μεγάλων εταιρειών ραδιοηλεκτρικού υλικού, που αύξησαν κατακόρυφα την παραγωγή τους κατά τη διάρκεια του πολέμου, να ανοιχτούν προς την ιδιωτική αγορά, ακόμη και αν ορισμένοι από τους μεγαλύτερους ομίλους, στις ΗΠΑ κυρίως, αντιλαμβάνονται με καθυστέρηση την σημασία της ραδιομετάδοσης.

Στις αρχές του 1920 η μη επαγγελματική χρήση της ασύρματης επικοινωνίας περιορίζεται σε μερικούς ερασιτέχνες, που επικοινωνούν μεταξύ τους στα στενά περιθώρια που τους επιτρέπουν οι στρατιωτικές αρχές, οι οποίες δεν δείχνουν να ανησυχούν από την ανάπτυξη ενός μη ελεγχόμενου συστήματος διαπροσωπικής επικοινωνίας, ενώ παράλληλα ενθουσιάζονται με την νέα τεχνική, καλλιεργώντας έτσι μια θετική εικόνα του νέου μέσου.

Λίγο πριν από τον πόλεμο, η ραδιοεπικοινωνία στρέφεται προς το μοντέλο της ραδιομετάδοσης. Πριν από το 1914 δημιουργούνται σε όλες τις χώρες πειραματικές ραδιοφωνικές εκπομπές. Στις ΗΠΑ φοιτητές αρχίζουν να μεταδίδουν δελτία ειδήσεων και μουσικά προγράμματα. Στο Βέλγιο αναμεταδίδουν μια συναυλία κλασικής μουσικής. Ο εφευρέτης Λι Ντε Φορέ, προσεγγίζοντας ένα βιομηχανικό σχέδιο, το οποίο δεν θα καταφέρει όμως να φέρει σε πέρας μόνος του, οργανώνει το 1908 τη μετάδοση μιας συναυλίας από τον Πύργο του Άιφελ και, το 1910, την αναμετάδοση μιας παράστασης με τον Καρούζο από τη Μετροπόλιταν Όπερα της Νέας Υόρκης.

Αλλά ο Λι ντε Φορέ παραγκωνίζεται από τις μεγάλες αμερικανικές βιομηχανικές εταιρείες, που δεν θέλουν να τον ανταμείψουν για τις ευρεσιτεχνίες του, με αποτέλεσμα αυτοί οι πειραματισμοί να μην έχουν συνέχεια. Στη Γαλλία οι μόνες τακτικές εκπομπές είναι η ενημέρωση για την ώρα, που από το 1910 μεταδίδεται δύο φορές την ημέρα από τον Πύργο του Άιφελ, τα δελτία καιρού και το χρηματιστήριο. Όλες αυτές οι εκπομπές διακόπτονται, όμως, κατά τη διάρκεια του πολέμου από τις στρατιωτικές αρχές.

Το συμβατικό ραδιόφωνο περιλαμβάνει δύο κατηγορίες τρόπου μετάδοσης τα AM (διαμόρφωση κατά πλάτος) και τα FM (διαμόρφωση κατά συχνότητα). Στις συχνότητες αυτές χρησιμοποιούνται συγκεκριμένα μήκη κύματος ανάλογα με το σκοπό (π.χ. οι κοινοί ραδιοσταθμοί εκπέμπουν στις συχνότητες FM 88-108). Άλλες συχνότητες χρησιμοποιούνται για άλλους σκοπούς όπως π.χ. από την Αστυνομία και την Πυροσβεστική Υπηρεσία. Εκτός από το συμβατικό ραδιόφωνο υπάρχει και το ραδιόφωνο του Διαδικτύου, που εκπέμπει "stream audio" (δηλαδή επιφορτώνεται το αρχείο σε πραγματικό χρόνο, ο ήχος φορτώνεται εκείνη την στιγμή που παίζει) και, τέλος, το Podcasting που εκπέμπει μαγνητοφωνημένα.

Το ραδιόφωνο στην Ελλάδα

Στην Ελλάδα ήδη από το 1923 άρχισε μια προσπάθεια εγκατάστασης ραδιοφωνικού πομπού. Οι πειραματισμοί κράτησαν αρκετά χρόνια. Ο πρώτος ραδιοφωνικός σταθμός εξέπεμψε στη Θεσσαλονίκη με ιδιωτική πρωτοβουλία από το ραδιοηλεκτρολόγο Χρίστο Τσιγγιρίδη το 1926 και 20 ολόκληρα χρόνια λειτούργησε στην πόλη, μεταδίδοντας τακτικά εκπομπή-εκπομπές. Ο πρώτος όμως εθνικός ραδιοφωνικός σταθμός ιδρύθηκε και λειτούργησε στην περιοχή των Αθηνών, αφού στις 25 Μαρτίου του 1938 εγκαινιάστηκε από τον τότε βασιλιά Γεώργιο Β', ενώ το 1945 ιδρύθηκε το Εθνικό Ίδρυμα Ραδιοφωνίας (Ε.Ι.Ρ.) που ανέλαβε την ευθύνη λειτουργίας του σταθμού. Αμέσως μετά την απελευθέρωση άρχισαν να ιδρύονται κι άλλοι σταθμοί σε διάφορες πόλεις της χώρας που υπάγονταν στη δικαιοδοσία του Ε.Ι.Ρ., καθώς και πολλοί στρατιωτικοί σταθμοί, υπό τη δικαιοδοσία των ενόπλων δυνάμεων (ΥΕΝΕΔ).

Από τα τέλη της δεκαετίας του '70, αρχικά η μπάντα των μεσαίων και στη συνέχεια η ζώνη των FM κατακλύζεται από εκατοντάδες ερασιτέχνες (οι επονομαζόμενοι και "πειρατές"), που εκπέμπουν πολυποίκιλα προγράμματα, αμφισβητώντας ανοιχτά το ραδιοφωνικό μονοπώλιο της κρατικής ραδιοφωνίας. Ραδιοσταθμό κατασκεύασαν, επίσης, οι φοιτητές του ΕΜΠ κατά τη διάρκεια της εξέγερσης του Πολυτεχνείου κατά της Χούντας το 1973.

Στα πλαίσια τη γενικής εκσυγχρονιστικής προσπάθειας και προσαρμογής των δομών στις προδιαγραφές της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, την τελευταία εικοσαετία μόλις, εκσυγχρονίστηκε και ο θεσμός της

ραδιοφωνίας. Με το νόμο 1730/1987 ιδρύθηκε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου για τη ραδιοφωνία και την τηλεόραση, που λειτουργεί με τη μορφή ανώνυμης εταιρίας με έδρα την Αθήνα. Με την Υπουργική απόφαση 14631/Ζ2/2691/29.5.87 καθορίστηκαν οι προϋποθέσεις και οι όροι ίδρυσης ραδιοσταθμών τοπικής ισχύος, από Δήμους και κοινότητες. Τέλος με το προεδρικό διάταγμα 25/1988 έχουμε την "απελευθέρωση" της ιδιωτικής ραδιοφωνίας, καθώς τέθηκαν οι όροι ίδρυσης τοπικών ραδιοφωνικών σταθμών και από φυσικά ή νομικά πρόσωπα. Σήμερα η κατανομή των ραδιοφωνικών συχνοτήτων γίνεται από το Εθνικό Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο (ΕΣΡ).

Ραδιόφωνο και θέατρο

Στις θεατρικές αίθουσες παρατηρείται όξυνση και των δύο αισθήσεων, δηλαδή της όρασης και της ακοής του κοινού. Το οπτικό και ακουστικό πεδίο του κοινού περιορίζεται αφενός στις κινήσεις των ηθοποιών και αφετέρου στους διαλόγους και τη μουσική του έργου. Μέσα από την οπτική εικόνα και τον φυσικό ή τεχνητό ήχο, το κοινό περνά από όλα τα στάδια της αριστοτελικής τραγωδίας μέχρι να επέλθει η κάθαρση. Σε αυτή την περίπτωση η εικόνα σημασιοδοτεί τον ήχο και αντίστροφα, π.χ. ο βηματισμός σ' ένα δωμάτιο προσδιορίζει έναν άνθρωπο που μετακινείται μέσα σ' αυτό, ενώ παράλληλα φανερώνει αν αυτός είναι μοναχικός ή σκεφτικός. Το κοινό στις θεατρικές αίθουσες (όπως και ο τηλεθεατής) καταλαβαίνει αμέσως περί τίνος πρόκειται, αφού έχει μπροστά του και οπτική εικόνα, οπότε ο ήχος του βηματισμού προσδιορίζεται άμεσα από την κινησιολογία και την έκφραση του ηθοποιού. Στο ραδιόφωνο, όμως, έχουμε ένα "αόρατο" θέατρο. Εδώ το κοινό πρέπει να χρησιμοποιήσει όσο το δυνατό πιο προσεκτικά την αίσθηση της ακοής. Το αυτί λειτουργεί τώρα όπως λειτουργεί το μάτι στο κανονικό θέατρο ή στην τηλεόραση, καθώς καλείται να κατανοήσει τον ήχο για να δημιουργήσει μετά την εικόνα. Ο ήχος, αφού δεν μπορεί να σημασιοδοτηθεί από την εικόνα, παρά μόνο από τους διαλόγους ή την αφήγηση των ηθοποιών, (για παράδειγμα ο βηματισμός ενός ανθρώπου σημασιοδοτείται από τον ήχο των βημάτων και την πιθανή ατάκα "άραγε, θα γίνει ή όχι;", η οποία λέγεται με ένα συγκεκριμένο ύφος), καλεί τον ακροατή να δημιουργήσει μια εικόνα ήχων μέσω του ακούσματος.

8

Το θετικό, φυσικά, στο ραδιόφωνο είναι ότι αφήνει τη φαντασία του ακροατή να απεικονίσει όπως αυτός θέλει τους ήρωες του έργου. Ο Άντριου Κρισέλ αναφέρει στο βιβλίο του "Η Γλώσσα του Ραδιοφώνου",

ότι στο κανονικό θέατρο ο θεατής μπορεί να απεικονίσει στο μυαλό του όσα συμβαίνουν ή αναφέρονται εκτός σκηνής, αλλά αυτό που του δείχνεται επί σκηνής αφήνει ελάχιστη ελευθερία στη φαντασία. Αντίθετα, ο ακροατής του ραδιοφωνικού θεάτρου φαντάζεται τη φυσιογνωμία των ηρώων, την ενδυμασία τους, όπως αυτός επιθυμεί. Ο Κρισέλ επισημαίνει στο ραδιοφωνικό ακροατή την κατάργηση της συμβατικής διάκρισης ανάμεσα σε ηθοποιούς που ερμηνεύουν κάποιο ρόλο και στο κοινό που κάθεται ξεχωριστά και παρακολουθεί. Τούτο έχει να κάνει με το γεγονός ότι παρόλο που οι λέξεις εκφέρονται από ηθοποιούς που βρίσκονται μακριά από τον ακροατή, μοιάζουν να είναι πιο "κοντά" στον ακροατή από ό,τι συμβαίνει στο συμβατικό θέατρο. Εισβάλλουν οι λέξεις στον ιδιωτικό χώρο του ακροατή και τον αναγκάζουν να εκτελέσει κάποιες λειτουργίες που θα εκτελούνταν επί σκηνής. Εκείνος πλάθει με τη φαντασία του την εμφάνιση, τις κινήσεις ενός ήρωα, στον ίδιο ή και μεγαλύτερο βαθμό από τον ηθοποιό που υποδύεται το ρόλο. Κατασκευάζει μόνος του τα σκηνικά, συγχωνεύει στο μυαλό του τη σκηνή με το κοινό, παίζει το έργο στο μυαλό του. Έτσι, στο ραδιοφωνικό θέατρο η ακοή μεταμορφώνεται σε όραση, αφήνοντας τη φαντασία μας να παίζει το δικό της θέατρο με τα δικά της σκηνικά και τις δικές της φυσιογνωμίες. Εδώ δεν γίνεται μια προσπάθεια υποβιβασμού της αξίας του κανονικού θεάτρου, παρά μια μικρή προσπάθεια σύγκρισής του με τη ραδιοφωνική του εκδοχή, η οποία θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως παράγοντας εμπλουτισμού της θεατρικής τέχνης, καθώς και ως μια μεταλλαγή του θεατρικού θεάματος σε *θεατρικό ακρόαμα*.

Ραδιόφωνο και πολιτισμός

Το ραδιόφωνο και ο κινηματογράφος χάραξαν για λίγο κοινή πορεία. Και τα δύο αυτά Μέσα είχαν ιδιαίτερη επιρροή στις μαζικές κοινωνίες του Μεσοπολέμου.

Ενώ όμως το ραδιόφωνο μπορούσε να εισβάλλει σε κάθε σπίτι με τις άμεσες ειδήσεις του, οι θεατές του κινηματογράφου μαζεύονταν στις αίθουσες και παρακολουθούσαν τα επίκαιρα ή «ζουρνάλ». Όσο για την ψυχαγωγία, ο κινηματογράφος είχε το πλεονέκτημα του υπερθέαματος, κάτι που εξακολουθεί να έχει και στις μέρες μας. Το ραδιόφωνο προσέφερε το ραδιοφωνικό θέατρο και τις σειρές. Ωστόσο, ο κινηματογράφος ξέφυγε γρήγορα από την αντιμετώπιση του παραδοσιακού μαζικού Μέσου και αποτέλεσε μια μορφή τέχνης. Μια τέχνη μπορεί να καταγράψει τις τάσεις και τις κοινωνικές αξίες μιας

εποχής πολύ πιο καθαρά από άλλα ντοκουμέντα, ίσως και γιατί, σε αντίθεση με εκείνα, περιβάλλεται από το πέπλο της αθανασίας. Με αυτό το γνώμονα μπορούμε να εξετάσουμε σύντομα το πέρασμα του ραδιοφώνου από τις κινηματογραφικές ταινίες.

Σκηνή Πρώτη: Ένας παρουσιαστής ραδιοφωνικής εκπομπής στο Ντένβερ ζητάει από έναν ακροατή που έχει τηλεφωνήσει να μην κατηγορεί τους Εβραίους για ό,τι κακώς κείμενο υπάρχει στις Ηνωμένες Πολιτείες. Μετά το τέλος της εκπομπής, ακροδεξιόι Αμερικανοί τον ακολουθούν κρυφά στο σπίτι του και τον εκτελούν. Αυτή είναι η αρχή της ταινίας *Betrayed* (1988) του Κώστα Γαβρά. Η σκηνή βασίζεται στην αληθινή δολοφονία του παρουσιαστή Άλαν Μπεργκ (Alan Berg). Με τη σκηνή που αρχίζει ο Γαβράς, τελειώνει ο Όλιβερ Στόουν στο *Talk Radio* της ίδιας χρονιάς. Ο παρουσιαστής Άλαν Μπεργκ εμφανίζεται ως Μεσσίας των ραδιοκυμάτων, που προσπαθεί να "σώσει" τους ακροατές του αλλά και την προσωπική του ζωή.

Όσοι κάνουν εκπομπές με τηλέφωνα ακροατών και έχουν διαφιλονικούμενες απόψεις, εμφανίζονται αρκετά στο αμερικάνικο σινεμά. Ο ανατρεπτικός Χάουαρντ Στερν (Howard Stern) παίζει τον εαυτό του στο *Private Parts* του 1997.

Κατηγορήθηκε από πολλούς ότι είναι απλώς χυδαίος και θυσιάζει τη στοιχειώδη αισθητική για την ακροαματικότητα. Στην ταινία τον βλέπουμε να μιλάει στον αέρα για τα απόκρυφα του σημεία και να προσπαθεί να κάνει ζωντανό ραδιοφωνικό σεξ με μια ακροάτρια μέσω τηλεφώνου.

Με την ίδια ένταση, αλλά με εντελώς διαφορετικά κίνητρα, ο Ρόμπιν Ουίλιαμς εμπύχωνε με rock n' roll τους στρατιώτες στο "Καλημέρα Βιετνάμ" (1987), θυμίζοντάς τους ότι σημασία έχει αυτό που τους περιμένει πίσω στο σπίτι τους και όχι εκείνος ο «βρώμικος» πόλεμος.

Τέλος, η χρυσή εποχή του ραδιοφώνου παρουσιάζεται στις "Μέρες Ραδιοφώνου" (1987) του Γούντι Άλεν. Στην ταινία αυτή, ο μικρός πρωταγωνιστής που αφηγείται την ιστορία, αντιμετωπίζει με νοσταλγία τις ημέρες εκείνες. Οι ήχοι του ραδιοφώνου διαμόρφωσαν στο μυαλό του τις εικόνες τις παιδικής του ηλικίας.

Με βάση τις παραπάνω ταινίες, το ραδιόφωνο δεν παρουσιάζεται ως ένα κυρίαρχο μέσο, αλλά ως ένα μέσο με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά.

Πράγματι, η εποχή κυριαρχίας του ραδιοφώνου που περιγράφεται στην ταινία του Γούντι Άλεν έχει περάσει ανεπιστρεπτί. Το Ραδιόφωνο δεν είναι το «υπεύθυνο για την κατάσταση της κοινωνίας μέσο» (όπως παρουσιάζεται η τηλεόραση), αλλά χαρακτηρίζεται από την ένταση του λόγου και της μουσικής που μεταδίδει, της αμεσότητας, αλλά και της υποβολής. Ο ακροατής πλάθει μόνος του τις εικόνες στο μυαλό του. Το ραδιόφωνο, μας λέει ο κινηματογράφος, μπορεί να γίνει προκλητικό γιατί βασίζεται στη δύναμη του αιχμηρού λόγου. Και ίσως γίνει προσωπική υπόθεση ενός παρουσιαστή / παραγωγού, τόσο, ώστε να του κοστίζει τη ζωή του.

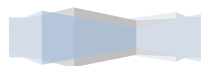
Σημερινή εικόνα

Στην ανάπτυξη του ραδιοφώνου, ως συσκευής, συνέβαλε αποφασιστικά η τεχνολογία των ολοκληρωμένων κυκλωμάτων. Έτσι, σήμερα, είναι δυνατή η κατασκευή ιδιαίτερα μικρών ραδιοφωνικών δεκτών, τόσο μικρών, μάλιστα, ώστε να ενσωματώνονται σε συσκευές όπως τα κινητά τηλέφωνα.

Το ραδιόφωνο παραμένει σημαντικός φορέας τόσο πληροφοριών όσο και μουσικής / ακροαστικής διασκέδασης και η μόνη εναλλακτική λύση για τους ανθρώπους που θέλουν να ενημερώνονται ή να διασκεδάζουν, κάνοντας παράλληλα και κάποια άλλη εργασία, όπως, π.χ., να οδηγούν, να διαβάζουν ή να γράφουν.

Διαδικτυακό ραδιόφωνο

Το διαδικτυακό ραδιόφωνο (ή και e-Radio) είναι μία αναμεταδιδόμενη υπηρεσία που διαβιβάζεται μέσω του Διαδικτύου. Ξεκίνησε το 1993 στην Αμερική. Πρόκειται για ένα μέσο ροής (stream medium), το οποίο προσφέρει στους ακροατές μία συνεχή ροή ήχου, πάνω στην οποία δεν έχουν έλεγχο όπως και στα κλασικά μεταδιδόμενα ραδιόφωνα. Δεν περιλαμβάνει το κατέβασμα αρχείων αλλά ούτε και την υπηρεσία παροχής φακέλων «κατ' απαίτηση». Οι περισσότεροι ραδιοφωνικοί σταθμοί στο Διαδίκτυο σχετίζονται με έναν ανταποκρινόμενο παραδοσιακό ραδιοφωνικό σταθμό ή δίκτυο σταθμών. Οι ραδιοφωνικοί σταθμοί που εκπέμπουν μόνο μέσω Διαδικτύου είναι συνήθως ελεύθεροι από τέτοιου είδους συνδέσεις. Οι σταθμοί αυτοί είναι συνήθως προσβάσιμοι από οποιοδήποτε μέρος του κόσμου (π.χ. άτομα από Αμερική και Αυστραλία μπορούν να ακούν ένα ελληνικό διαδικτυακό ραδιόφωνο). Αυτό, όπως είναι αναμενόμενο, το καθιστά μια δημοφιλή

υπηρεσία για τους μετανάστες αλλά και για ακροατές των οποίων τα ενδιαφέροντα δεν ικανοποιούνται πια από τα κλασικά ραδιόφωνα.

Το παραδοσιακό ραδιόφωνο έχει χάσει τη δυναμική του λόγω της άκρατης εμπορευματοποίησης με τις άπειρες διαφημίσεις, τις λίστες τραγουδιών που είναι παντού οι ίδιες καθώς και τις ανούσιες κουβεντούλες των παραγωγών που υποβαθμίζουν τη συμβολή των ραδιοφωνικών σταθμών ως μέσων επικοινωνίας. Η ολοένα και αυξανόμενη επιθυμία για κάτι ιδιαίτερο, ανυπότακτο και ανεξάρτητο μοιάζει να μπορεί να εκπληρωθεί με το διαδικτυακό ραδιόφωνο.

ΤΥΠΟΣ

Ως Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ορίζεται το σύνολο των τεχνολογικών ή ηλεκτρονικών επιτευγμάτων ή άλλων εντύπων που διοχετεύουν με πληροφορίες τηλεθεατές, ακροατές και αναγνώστες. Χωρίζονται σε: **Ασύγχρονα μέσα**, όπως είναι ο τύπος και το Διαδίκτυο, καθώς η πληροφορία τους μεταδίδεται σε διαφορετικές χρονικές στιγμές για κάθε διακριτό χρήστη.

Σύγχρονα μέσα, όπως είναι το ραδιόφωνο και η τηλεόραση, καθώς όλοι οι χρήστες λαμβάνουν την πληροφορία συγχρόνως.

Θετικές και αρνητικές συνέπειες των Μ.Μ.Ε

Η επίδρασή τους στις κοινωνικές δομές υπήρξε καθοριστική. Οι επιπτώσεις και για τα άτομα και για τις κοινωνίες είναι πολλές, τόσο θετικές όσο και αρνητικές.

Αποτελούν στις μέρες μας τις αποκλειστικές σχεδόν πηγές ενημέρωσης για τα τεκταινόμενα στον κόσμο. Τα ΜΜΕ όπως ο τύπος (εφημερίδες, περιοδικά, βιβλία), το ραδιόφωνο, η τηλεόραση, ασκούν καταλυτική επίδραση σε όλα τα επίπεδα ζωής μιας κοινωνίας. Ανάλογα με την ποιότητα της ενημέρωσης, τον τρόπο λειτουργίας τους και το κοινό προς το οποίο απευθύνονται, εξαρτάται το πόσο και πώς θα επηρεάζουν

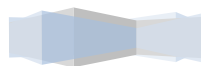
(αρνητικά ή θετικά).

Αρχικά, γίνονται πηγή γνώσεων, πληροφοριών και νέων επιστημονικών και τεχνολογικών εξελίξεων και δεδομένων, πράγμα που βοηθά τον άνθρωπο στην προσαρμογή του στην πραγματικότητα. Επιπλέον, ενημερώνουν για όλα όσα συμβαίνουν σε παγκόσμια κλίμακα και το άτομο (γνωρίζοντας τις αντικειμενικές συνθήκες) μπορεί να προγραμματίσει και να οργανώσει σωστά τη ζωή του.

Τα ΜΜΕ προσφέρουν στο ευρύ κοινό πολιτιστικά και πνευματικά αγαθά σύγχρονα και του παρελθόντος και έτσι διευρύνουν τις γνώσεις του και οξύνουν την κρίση του.

Επιπροσθέτως, μέσω των ΜΜΕ αποκτούμε γνώση πολύπλευρη, κρίνουμε και αξιοποιούμε τα δρώμενα, προσλαμβάνουμε νέες ιδέες, διαμορφώνοντας ολοκληρωμένη αντίληψη για τα πράγματα. Αυτά συμβάλλουν στην επικοινωνία των λαών και στην αλληλεπίδραση του πολιτισμού τους, στη δημιουργία φιλίας, συνεργασίας αλληλεγγύης και αλληλοσεβασμού. Ενημερώνουν, ευαισθητοποιούν και διαφωτίζουν τους λαούς γύρω από τα μεγάλα, ποικίλα και πολύπλοκα παγκόσμια προβλήματα και προβάλλουν τις προσπάθειες, που γίνονται για την επίλυση τους. Γίνονται τα μέσα διακίνησης των ιδεών και των ιδεολογιών συμβάλλουν στην ανάπτυξη της κρίσης του ατόμου και την απαλλαγή του από δογματισμό και τις προκαταλήψεις, διευρύνουν τους πνευματικούς του ορίζοντες και το κάνουν ενεργό συμμετέχο στα πολιτικά και κοινωνικά δρώμενα. Όταν λειτουργούν βάσει κανόνων δεοντολογίας, μπορούν να αποτελέσουν ψυχαγωγικό και μορφωτικό μέσο των ασθενέστερων οικονομικά στρωμάτων του λαού. Λειτουργούν ως μέσα ελέγχου και κριτικής των ιθυνόντων και συντελούν στην αποτροπή σκανδάλων και κατάχρησης εξουσίας. Ακόμα και σε κοινωνικό επίπεδο ελέγχουν και επικρίνουν την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, το ρατσισμό και την αδικία.

Οι πολίτες, τέλος, που είναι ενημερωμένοι κατάλληλα, όταν τα ΜΜΕ λειτουργούν ορθά, ευαισθητοποιούνται για τα κοινωνικά προβλήματα όπως ο ρατσισμός, η βία, η τρομοκρατία, ο αναλφαβητισμός, η καταστρατήγηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και αγωνίζονται στη συνέχεια για την επίλυση αυτών και τη διασφάλιση της κοινωνικής

ευρυθμίας.

Από την άλλη πλευρά, όταν από τα ΜΜΕ λείπει η αντικειμενικότητα ή λειτουργούν χάρη συμφερόντων, τότε επιδρούν αρνητικά.

Αποπροσανατολίζουν την κοινή γνώμη από τα πραγματικά προβλήματα, ή διαστρεβλώνουν τα γεγονότα, εξυπηρετώντας κάποια πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα, καθώς και ιδεολογικές σκοπιμότητες.

Καλλιεργούν τα πάθη και τα μίσση, ή φανατίζουν το κοινό με την πολιτική και ιδεολογική προπαγάνδα για να πετύχουν συγκεκριμένους σκοπούς. Ενισχύουν το πνεύμα του ρατσισμού και εθνικισμού.

Αναπτύσσουν τη σκανδαλολογία και σπιλώνουν προσωπικότητες του δημοσίου βίου για εξυπηρέτηση κάποιων σκοπιμοτήτων. Προβάλλουν πλαστά πρότυπα ζωής, ή δημιουργούν πλασματικές ανάγκες στα μέλη της κοινωνίας ή προβάλλουν σαν μέγιστη αξία το χρήμα. Επομένως, προωθούν το καταναλωτικό πρότυπο ζωής και τις υλικές αξίες.

Περιορίζουν το διάλογο, λόγω της εικόνας, και κατ' επέκταση την επικοινωνία των ατόμων. Κακομεταχειρίζονται τη γλώσσα, με αποτέλεσμα να την αλλοτριώνουν, να την υποβαθμίζουν και να ασημιονούν σε βάρος της. Χρησιμοποιούν πολλές ξενόφερτες λέξεις. Προβάλλουν σκηνές ή πράξεις βίας, που επηρεάζουν αρνητικά ειδικά τον ψυχισμό των νέων ανθρώπων και κυρίως των παιδιών. Ακόμη παραβιάζουν την ιδιωτική ζωή επώνυμων και ανώνυμων πολιτών. Το θεμελιώδες αυτό αγαθό, της ιδιωτικότητας, κινδυνεύει από την παραβατικότητα πολλών, οι οποίοι λατρεύουν να ζουν μέσα από τη ζωή των άλλων.

Η παραπληροφόρηση των ΜΜΕ

Είναι κοινά παραδεκτό απ' όλους πως το φαινόμενο της παραπληροφόρησης μαστίζει κυριολεκτικά την εποχή μας. Το συμφέρον και η έντονα πολιτικοποιημένη κοινωνία μας έδωσε εύφορο κλίμα στην καλλιέργεια της παραπληροφόρησης.

Τα ΜΜΕ στο σύγχρονο κόσμο αποτελούν μέρος της τεχνολογίας. Αυτή για να δημιουργείται και να εξελίσσεται απαιτεί σημαντικά χρηματικά κεφάλαια. Επειδή όμως τα αναγκαία ποσά μπορούν να τα

διαθέτουν μονάχα οι οικονομικά ισχυροί είναι τελικά αυτοί που ελέγχουν τα προγράμματα της ενημέρωσης.

Φυσικό επακόλουθο είναι το περιεχόμενο των ειδήσεων να προβάλλει τον τρόπο ζωής και τις αξίες των ισχυρών ομάδων. Έτσι η κάθε εξουσία είτε πρόκειται για την κρατική είτε για οποιαδήποτε άλλη ομάδα ιδιωτικών συμφερόντων με την υπερβολική δύναμη που ασκούν τα ΜΜΕ κατευθύνουν τη σκέψη και τη στάση με βάση την εξυπηρέτηση των συμφερόντων.

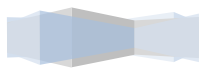
Ανεξάρτητα όμως από αυτά τα συμφέροντα δεν πρέπει να αγνοήσουμε το γεγονός ότι τα μέσα πληροφόρησης αποτελούν ανεξάρτητους οργανισμούς που υπόκεινται στο σκληρό ανταγωνισμό. Επιδιώκοντας την μεγάλη ακροαματικότητα που θα τους εξασφαλίσει την επιβίωση, ξεπέφτουν στο λαϊκισμό, στοιχεία που στον απλό άνθρωπο γίνονται αποδεκτά. Μέσα από το σκληρό ανταγωνισμό και το κυνήγι του ποιος θ'αποκαλύψει πρώτος την είδηση είναι απολύτως φυσικό να συμβαίνουν λάθη από έλλειψη επαρκούς ενημέρωσης με αποτέλεσμα οι πολίτες να μην πληροφορούνται σωστά.

Τα ΜΜΕ αρχικά επιχειρούν την καθήλωση των πολιτών. Η φτηνή συναισθηματολογία λειτουργεί παθητικά για το δέκτη, ενώ ο εθισμός που δημιουργείται από την επανάληψη των ίδιων μηνυμάτων κάνει το δέκτη μαγεμένο δέσμιο της πληροφόρησης.

Έτσι ο άνθρωπος αρκείται στην ευκολία και αρνείται να αναζητήσει εναλλακτικές πηγές με αποτέλεσμα να γίνει ένα άτομο χωρίς γνώμη, αξίες και ιδεολογικό προσανατολισμό.

Οι συνέπειες της παραπληροφόρησης είναι πολύ αρνητικές και επικίνδυνες για το κοινωνικό σύνολο και τη δημοκρατία γιατί θυσιάζεται η αλήθεια στο βωμό του κέρδους του θεάματος και των πολιτικών σκοπιμοτήτων. Οι πολίτες παραπλανούνται και αποπροσανατολίζονται καθώς χειραγωγούνται και χάνουν την εμπιστοσύνη τους στα ΜΜΕ, αφού δεν ενημερώνονται σωστά και έγκυρα. Επιπλέον, κλονίζονται και δυναμιτίζονται τα θεμέλια της δημοκρατίας, αφού παραβιάζεται αυτό το αναφαίρετο δικαίωμα της ενημέρωσης.

Η μοναδική προστατευτική ασπίδα του σύγχρονου ανθρώπου απέναντι σε αυτό το φαινόμενο είναι η παιδεία του, η κριτική του σκέψη και η αμφισβήτηση των πληροφοριών που δέχεται. Μόνο αν είμαστε

υποψιασμένοι και επιφυλακτικοί, μόνο αν μάθουμε να διασταυρώνουμε τις πληροφορίες που δεχόμαστε από πολλές και διαφορετικές πηγές, μόνο αν γίνουμε όπως μας προτείνει ο Ουμπέρτο Έκο, <<Άπιστοι Θωμάδες>> θα μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τέτοια φαινόμενα και να προστατεύσουμε την πνευματικής μας αυτοτέλεια (αυτονομία). Ένας άλλος τρόπος που αφορά τον κώδικα δημοσιογραφικής δεοντολογίας είναι η δημιουργία μιας επιτροπής ή θεσμού, όπως το Ε.Ρ.Σ που θα επιβάλλει κυρώσεις σε όσους παραβιάζουν τις αρχές της δημοσιογραφίας και κυρίως το δικαίωμα του κοινού για αντικειμενική, έγκυρη και αξιόπιστη ενημέρωση.

Προϋποθέσεις για τη σωστή λειτουργία του τύπου

Ο τύπος, ένα από τα παλαιότερα και σημαντικότερα μέσα μαζικής ενημέρωσης, μπορεί να λειτουργήσει σωστά εάν πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις.

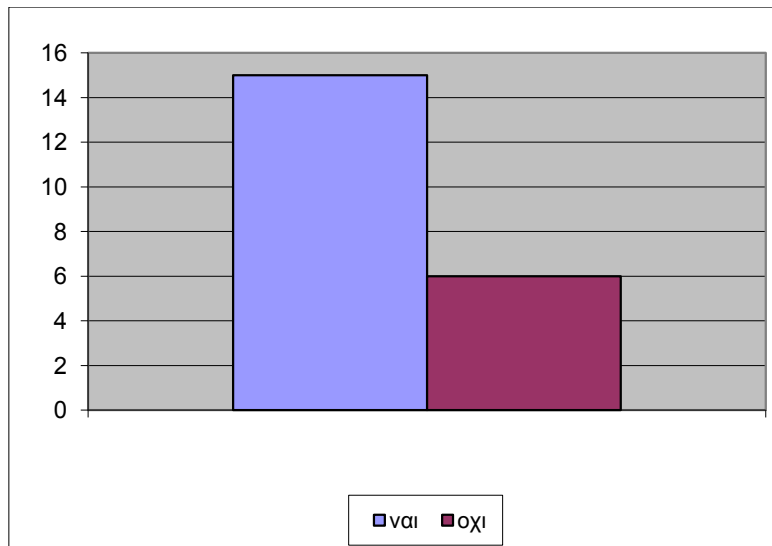
Μια από τις απαραίτητες αυτές προϋποθέσεις είναι η ύπαρξη του δημοκρατικού πολιτεύματος. Αν σε ένα κράτος δεν υπάρχει η δημοκρατία είναι αδύνατο να υπάρξει ελεύθερη έκφραση, επομένως είναι αδύνατη η σωστή λειτουργία του τύπου. Επιπλέον, ο τύπος πρέπει να είναι ανεξάρτητος από οικονομικούς και πολιτικούς παράγοντες, οι οποίοι, όπως είναι γνωστό, έχουν μεγάλη ισχύ και μπορούν να κατευθύνουν πολλά από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Απαραίτητο επίσης είναι και το δημοσιογραφικό ήθος, ώστε η ενημέρωση των πολιτών να είναι αντικειμενική και αναμειγμένη με προσωπικά σχόλια των δημοσιογράφων. Με αυτό τον τρόπο επιτυγχάνεται η έγκυρη αλλά και η έγκαιρη ενημέρωση. Για να γίνουν εφικτά τα παραπάνω το κράτος υποχρεούται να ενισχύσει οικονομικά τα μέσα, ώστε να ασκούν αδέσμευτα και απρόσκοπτα το έργο τους χωρίς να χειραγωγούνται από ανώτερους φορείς της εξουσίας.

Τέλος και η πολιτεία παίζει πρωταρχικό ρόλο στη σωστή λειτουργία του τύπου. Έτσι η ίδια θα πρέπει να φροντίζει ώστε να ελέγχει με τους αναγκαίους θεσμούς κάθε είδους υπερβολές των μέσων μαζικής ενημέρωσης, αλλά και η ίδια να αποφεύγει την υπερβολή με αποτέλεσμα ο έλεγχος να μην παραβιάζει την ελευθεροτυπία.

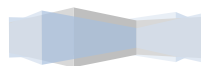
Αν, λοιπόν, δεν τηρούνται όλες αυτές οι προϋποθέσεις ο τύπος παρεκκλίνει από την αλήθεια, δεν έχει συναίσθηση του χρέους του, κατευθύνεται από μία πολιτική παράταξη και αποπροσανατολίζει την κοινή γνώμη προκαλώντας κοινωνικές αναταραχές. Με άλλα λόγια, ο τύπος που δεν λειτουργεί σωστά, μπορεί να συντελέσει στην κατάλυση του δημοκρατικού πολιτεύματος.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ

1) Διαβάζετε εφημερίδες;

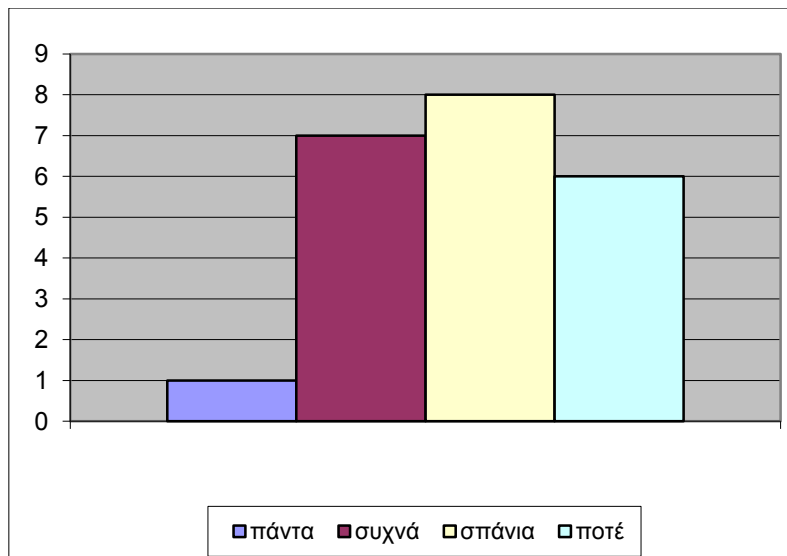
1 α) Αν ναι, πόσο συχνά;

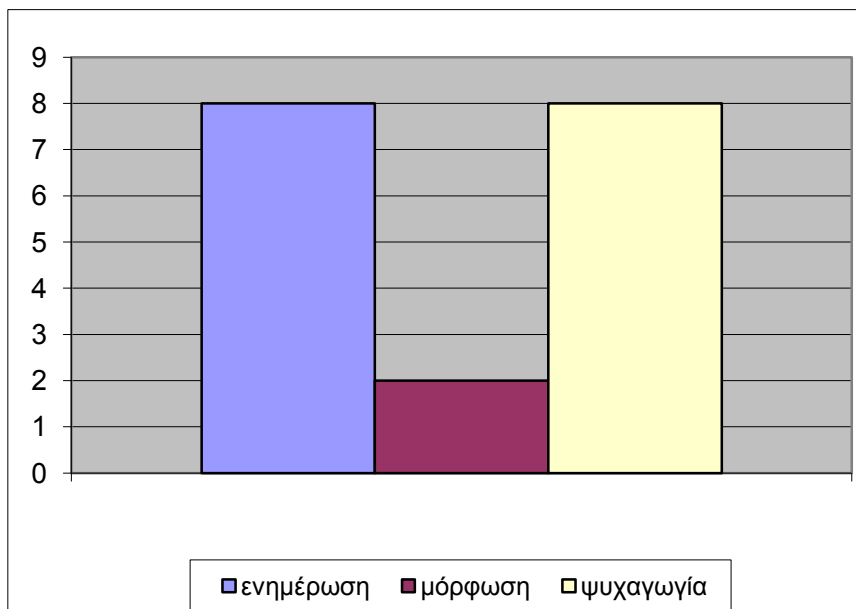
ΤΑ ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Project 1ου Τετραμήνου

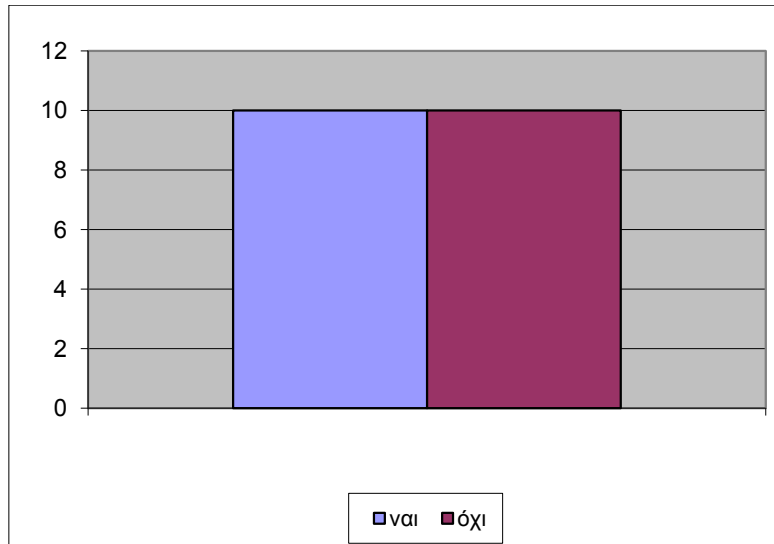
Β'1 Λυκείου

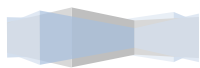
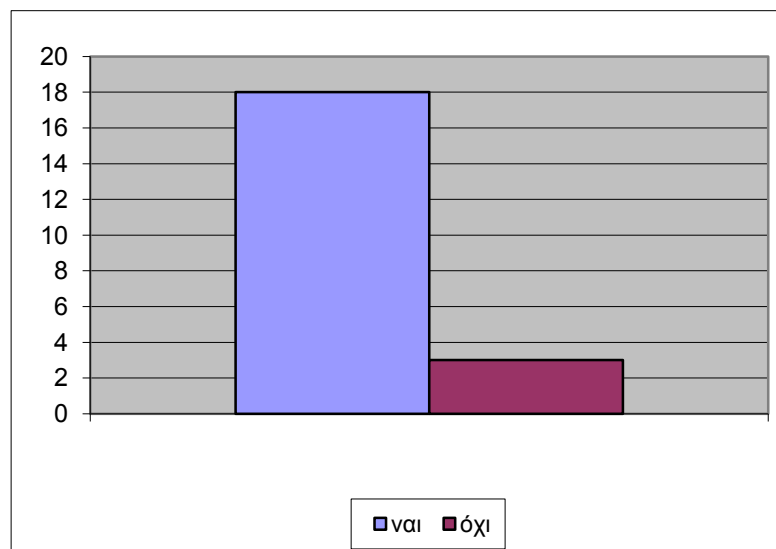
2) Για ποιοι λόγο διαβάζετε εφημερίδες/ περιοδικά;

3) Σας επηρεάζει στην επιλογή εφημερίδας ο τίτλος και το πρωτοσέλιδο;

4) Χρησιμοποιείτε λιγότερο τον τύπο σε σύγκριση με δέκα χρόνια πριν, που δεν είχε αναπτυχθεί η ηλεκτρονική μορφή του τύπου;

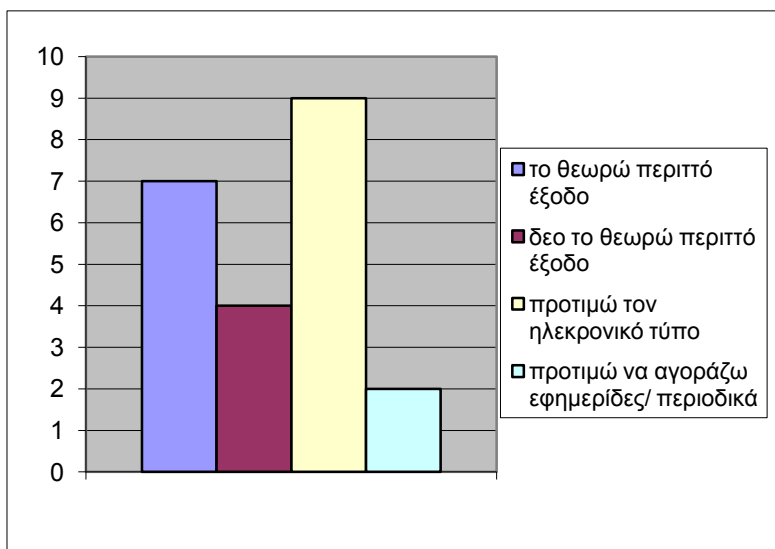

ΤΑ ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

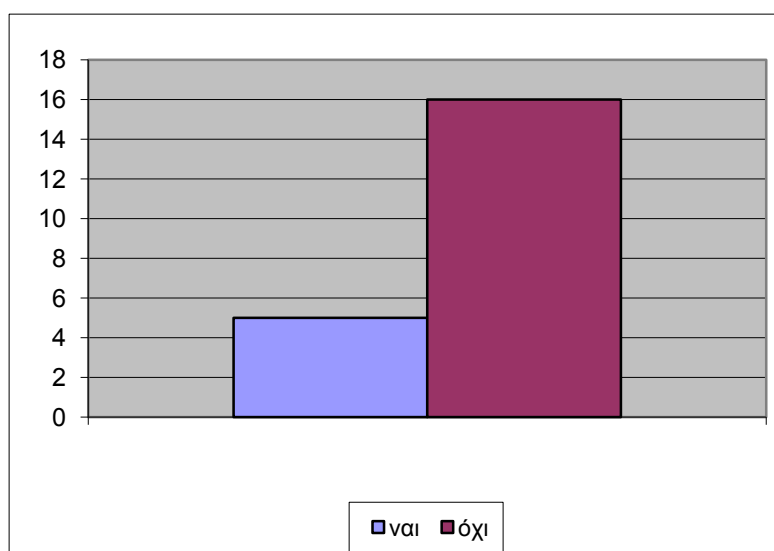
Project 1ου Τετραμήνου

Β'1 Λυκείου

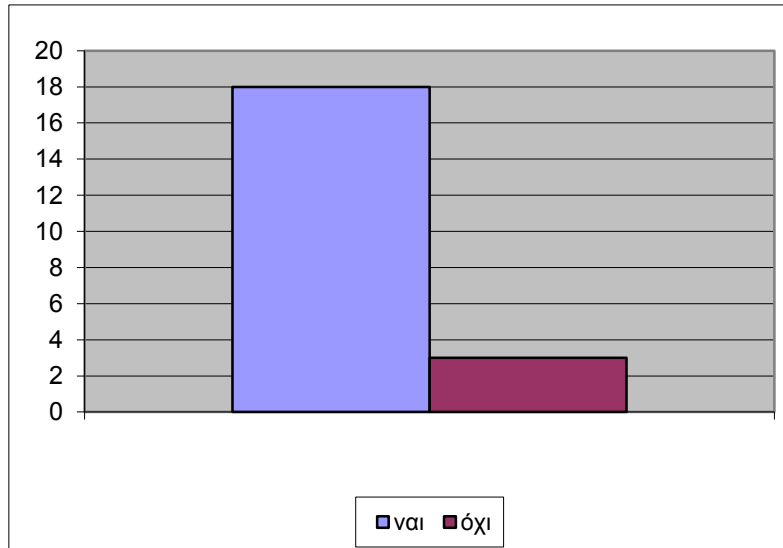
5) Σήμερα, με την οικονομική κρίση, θεωρείτε περιττό έξοδο την αγορά εφημερίδας ή περιοδικού; Προτιμάτε την ενημέρωση μέσω του διαδικτύου;

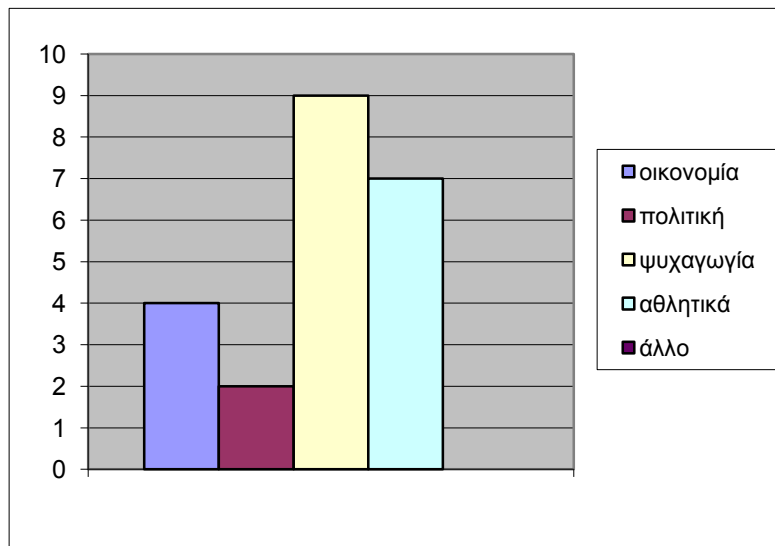
6) Εμπιστεύεστε τον τύπο για την εγκυρότητα των ειδήσεών του;

7) Πιστεύετε ότι ο τύπος σας παρέχει κατευθυνόμενο και μονόπλευρο περιεχόμενο;

8) Ποιο κατά την άποψή σας είναι πιο ενδιαφέρον τμήμα στον τύπο;

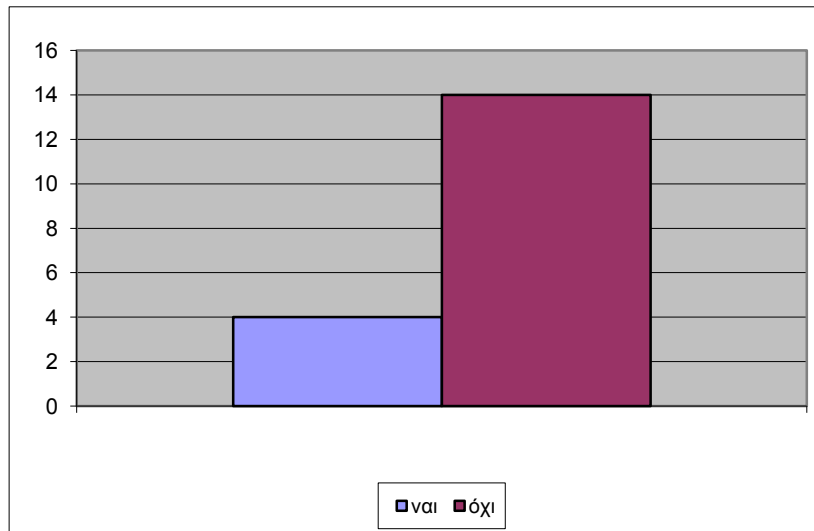

ΤΑ ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

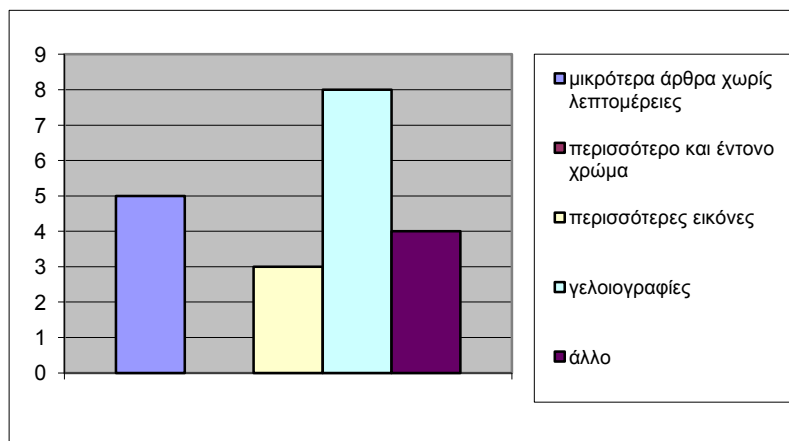
Project 1ου Τετραμήνου

Β'1 Λυκείου

9) Θεωρείτε ότι είναι απαραίτητη η κυκλοφορία περιοδικών με lifestyle περιεχόμενο;

10) Τι από τα παρακάτω προτείνετε προκειμένου οι εφημερίδες να γίνουν πιο ελκυστικές;

ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

Η τηλεόραση είναι ένα σύστημα τηλεπικοινωνίας που χρησιμεύει στη μετάδοση και λήψη κινούμενων εικόνων και ήχου εξ αποστάσεως. Αποτελεί το κυριότερο και δημοφιλέστερο Μέσο Μαζικής Επικοινωνίας και η χρήση της είναι ιδιαίτερα διαδεδομένη σε όλο τον κόσμο. Ο όρος καλύπτει ολόκληρο το φάσμα των τεχνικών χαρακτηριστικών και των δραστηριοτήτων που αφορούν τα τηλεοπτικά προγράμματα, καθώς και τη μετάδοσή τους. Συνήθως, λέγοντας "τηλεόραση" εννοούμε τη συσκευή, δηλαδή τον δέκτη, ο οποίος λαμβάνει το (τηλεοπτικό) σήμα που εκπέμπουν οι τηλεοπτικοί σταθμοί σε συγκεκριμένες συχνότητες (ή αλλιώς κανάλια) με την οθόνη που απεικονίζει το αποτέλεσμα της εκπομπής (μετατροπή του σήματος σε εικόνα και ήχο).

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ

Το 1844 ο Samuel Morse ανακοίνωσε ότι δημιούργησε τον *τηλέγραφο*, μία μηχανή που μπορούσε να μεταδώσει συνδυασμούς κωδικοποιημένων λέξεων και γραμμάτων δια μέσου των ηλεκτρικών παλμών κατά μήκος των καλωδίων. Αυτή ήταν και η βασική ιδέα πάνω στην οποία στηρίχτηκε η δημιουργία της τηλεόρασης, καθώς κάτι παρόμοιο θα μπορούσε να γίνει και με την μετάδοση εικόνων. Το φως θα μπορούσε να μετατραπεί σε ηλεκτρικούς παλμούς, κάνοντας έτσι δυνατή τη μεταβίβαση των παλμών αυτών σε απόσταση και την επαναφορά τους σε φως. Οι οραματιστές της εποχής, όμως, αδυνατούσαν να καταλήξουν σε κάποια μέθοδο για την ανάλυση της εικόνας.

Η μεταβίβαση κινούμενων εικόνων σε απόσταση έγινε για πρώτη φορά δυνατή όταν επιτεύχθηκε η μετατροπή της φωτεινής ροής, που εκπέμπεται από τα διάφορα σημεία μιας εικόνας, σε ηλεκτρομαγνητικά σήματα. Μετά την ανακάλυψη των φωτοηλεκτρικών ιδιοτήτων του σεληνίου το 1873, ο αμερικανός Carey πρότεινε την κατασκευή ενός τηλεοπτικού δικτύου. Στο σύστημα αυτό η μηχανή λήψης και ο πομπός

αποτελούνταν από 2.500 φωτοηλεκτρικά κύτταρα σεληνίου και ισάριθμες λυχνίες. Η μηχανή λήψης και η οθόνη συνδέονταν με 2.500 καλώδια.

Το 1879, ο Γάλλος Senlek διατύπωσε τη θεμελιώδη αρχή της διαδοχικής μετάδοσης των στοιχείων της εικόνας. Η συσκευή αυτή είχε μόνο ένα καλώδιο, με το οποίο μεταδίδονταν διαδοχικά όλα τα τμήματα της εικόνας, σε 0,1 δευτερόλεπτα. Έτσι ο θεατής είχε την εντύπωση της συνεχούς προβολής της εικόνας.

Το 1884 ο Paul Nipkow βασιζόμενος στο ερέθισμα που του έδωσε η παρουσίαση του τηλεφώνου από τον Alexander Bell, το 1876 επινόησε το πρώτο ηλεκτρομαγνητικό σύστημα λήψης εικόνας. Το σύστημα αυτό χρησιμοποιούσε μια διάταξη περιστρεφόμενων δίσκων με μικρές τρύπες διατεταγμένες σπειροειδώς κοντά στην περιφέρεια του δίσκου, γνωστού και ως «δίσκος του Nipkow». Η διάταξη αυτή

επέτρεπε σ' ένα φωτοκύτταρο να βλέπει διαδοχικά τη φωτεινότητα των σημείων της εικόνας. Με τον τρόπο αυτό επιτυγχανόταν η μετατροπή της φωτεινότητας του κάθε σημείου σε ηλεκτρικό σήμα. Η αντίστροφη διαδικασία εφαρμογής του ηλεκτρικού σήματος σε μία λυχνία της οποίας η φωτεινότητα ήταν ανάλογη του σήματος επέτρεπε την αναπαραγωγή της εικόνας. Με άλλα λόγια ο Nipkow κατόρθωσε να αναλύσει, ερασιτεχνικά έστω, την εικόνα .

Το 1907, ο ρώσος φυσικός Boris Rosing πρότεινε μια καθαρά ηλεκτρονική προβολή, τον καθοδικό σωλήνα Brown (Cathode Ray Tube, CRT) για την ανάλυση και λήψη της εικόνας. Το 1911 επέδειξε ένα σύστημα που παρήγαγε χοντροκομμένα, ανεπεξέργαστα είδωλα, χρησιμοποιώντας έναν περιστρεφόμενο καθρέφτη στον δέκτη, μαζί με έναν σωλήνα ψυχρής καθόδου. Το 1924, ο Vladimir Zworykin, μαθητής του Boris Rosing, επέδειξε έναν τηλεοπτικό δέκτη που χρησιμοποιούσε έναν καθοδικό σωλήνα με ηλεκτροστατική και ηλεκτρομαγνητική απόκλιση της δέσμης των ηλεκτρονίων. Ο Zworykin κατασκεύασε την πρώτη συσκευή ηλεκτρονικής ανάλυσης της εικόνας, το ονομαζόμενο εικονοσκόπιο. Έτσι, η μέθοδος για την καλύτερη ανάλυση της εικόνας, που πρότεινε ο Rosing, υλοποιήθηκε τεχνικά από τον Zworykin το 1928

στις ΗΠΑ με χρηματοδότηση της Westinghouse, όπου και εργαζόταν ο Zworykin. Το εικονοσκόπιο του Zworykin αποτελείται από ένα σωλήνα κενού, μέσα στον οποίο βρίσκεται μια οθόνη από μονωτική πλάκα, σκεπασμένη με σταγονίδια μεταλλικού κεσίου. Καθένα από τα σταγονίδια αυτά αποτελεί και ένα στοιχειώδες φωτοκύτταρο. Πάνω σε αυτή την οθόνη προβάλλεται η εικόνα, και ανάλογα με την ένταση του φωτός, κάθε φωτοκύτταρο παράγει πολλά ή λίγα ηλεκτρόνια. Μια δέσμη ηλεκτρονίων σαρώνει περιοδικά την οθόνη και μαζεύει τα ηλεκτρόνια κάθε φωτοκύτταρου, προκαλώντας ένα φαινόμενο αντίστοιχο με την εκφόρτιση του πυκνωτή. Έτσι, η φωτεινή ένταση μετατρέπεται σε ηλεκτρικές ωθήσεις. Η τηλεόραση αυτού του τύπου, η καθοδική τηλεόραση, εμφανίστηκε στο προσκήνιο λίγα χρόνια πριν τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και ο Vladimir Zworykin είναι αυτός που ανέπτυξε την εμπορική μετάδοση τηλεοπτικού προγράμματος από το Radio Corporation of America (RCA).

Το 1925 ο Charles Jenkins κατασκευάζει ένα πρωτόγονο τηλεοπτικό σύστημα που είχε τη δυνατότητα να δείχνει είδωλα σε μία οθόνη ενός δέκτη και χρησιμοποιεί το σύστημα αυτό για να εκπέμπει τηλεοπτικές εικόνες μέσω ραδιοφώνου από την Ουάσιγκτον στη Φιλαδέλφεια.

Τον Ιανουάριο του 1926 ο βρετανός John Logie Baird καταφέρνει με τη βοήθεια των δίσκων του Nipkow να μεταδώσει είδωλα σε απόσταση τριών μέτρων και πραγματοποιεί έτσι μετάδοση με καλώδια. Ο Baird ονόμασε το μηχάνημα του **“Television”** και θεωρήθηκε πρωτοπόρος στην κατασκευή του νέου μέσου,. Όμως το μηχανικό σύστημα ανάλυσης της εικόνας που χρησιμοποίησε ο Baird στηρίχτηκε στο φωτοηλεκτρικό φαινόμενο και όπως αποδείχθηκε η μέθοδος αυτή δεν ήταν η καταλληλότερη για τη νέα συσκευή. Πάντως, με την επινόηση του Baird αρχίζει μία νέα περίοδος στην ιστορία του μέσου που σηματοδοτείται από την εγκατάλειψη του μηχανικού συστήματος ανάλυσης της εικόνας και τη στροφή στη χρήση της ηλεκτρονικής. Η British Broadcasting Company (BBC) μεταδίδει πρόγραμμα στηριζόμενη στο σύστημα του Baird.

Το 1927 πραγματοποιήθηκε η πρώτη μετάδοση τηλεόρασης σε μακρινή απόσταση. Το σύστημα αυτό χρησιμοποιούσε σωλήνες πολλαπλών ηλεκτροδίων και ηλεκτρικό κινητήρα για τη σάρωση, ενώ μετέδιδε και πληροφορίες συγχρονισμού των εικόνων. Την ίδια χρονιά η General Electric Company παρουσίασε ένα σύστημα το οποίο χρησιμοποιούσε ένα τύμπανο κατόπτρων.

Το 1929, ο Αμερικανός Philo Farnsworth, σε ηλικία 16 ετών παρουσίασε μία συσκευή, τον «εικονοαναλυτή» που πρόσφερε βελτιωμένη ανάλυση της εικόνας. Έφτιαξε δηλαδή ένα καθ' ολοκληρία ηλεκτρονικό σύστημα που χρησιμοποιούσε ένα καθοδικό σωλήνα με ηλεκτρομαγνητική εκτροπή στην οθόνη. Το γεγονός αυτό είχε ως αποτέλεσμα να διχαστούν οι απόψεις των μελετητών σχετικά με τη γέννηση της τηλεόρασης. Άλλοι θεώρησαν ως χρονολογική αφετηρία της γέννησής της το 1928, τη χρονιά δηλαδή που παρουσιάστηκε το εικονοσκόπιο του Zworykin και άλλοι το 1930, όταν ο Farnsworth παρουσίασε τη δική του συσκευή. Σε κάθε περίπτωση, πάντως, η συσκευή του Farnsworth ήταν εκείνη που επικράτησε.

Από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και μετά παρατηρείται σταδιακή αύξηση στις πωλήσεις των τηλεοπτικών δεκτών. Σ' αυτό συνέβαλε και η πτωτική τάση της βιομηχανίας του κινηματογράφου. Το BBC ξανάρχισε το 1946 να εκπέμπει τηλεοπτικό σήμα και τρία χρόνια αργότερα κατασκεύασε με εξαιρετική επιτυχία έναν πάρα πολύ ισχυρό, τον ισχυρότερο θα λέγαμε σταθμό αναμετάδοσης ανά την υδρόγειο. Μαζί με την ολοκλήρωση των οκτώ επιπλέον σταθμών αναμετάδοσης το έτος 1952, καθίσταται δυνατή η παρακολούθηση του ραδιοτηλεοπτικού προγράμματος από ένα ποσοστό του πληθυσμού, το οποίο αγγίζει το 80%, στο Ηνωμένο Βασίλειο.

συμβατότητα μεταξύ ασπρόμαυρων και έγχρωμων εκπομπών. Ο έγχρωμος τηλεοπτικός δέκτης θα έπρεπε να λειτουργεί τόσο με έγχρωμες όσο και με ασπρόμαυρες εκπομπές σημάτων. Επίσης, ο ασπρόμαυρος δέκτης θα έπρεπε να μπορεί να λάβει ένα έγχρωμο σήμα (το οποίο, φυσικά, θα προέβαλλε ασπρόμαυρο). Αναπτύχθηκαν τα παρακάτω αναλογικά πρότυπα έγχρωμης εικόνας:

- **PAL (Phase Alternating Line)**: Γερμανικής προέλευσης με πρώτη εκπομπή το 1967
- **SECAM (Séquentiel Couleur à mémoire)**: Γαλλικής προέλευσης με πρώτη εκπομπή το 1956, και
- **NTSC (National Television System Committee)**: Αμερικανικής προέλευσης με πρώτη εκπομπή το 1953

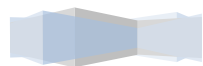
Τα πρότυπα **PAL** και **NTSC** μοιάζουν πάρα πολύ μεταξύ τους. Το πρότυπο **PAL** αποτελεί μια βελτίωση του **NTSC**. Το σύστημα **PAL PLUS** προτάθηκε ως αντικαταστάτης του **PAL**. Η κυριότερη καινοτομία του είναι η εκπομπή σημάτων ευρείας εικόνας (wide screen), π.χ. με λόγο 16:9. Το σύστημα αυτό, αν και σημαντικά εξελιγμένο, θεωρείται ήδη ξεπερασμένο γιατί είναι αναλογικό.

Σε αυτά τα πρότυπα η έγχρωμη εικόνα αποτελείται από δύο σήματα: την ασπρόμαυρη εικόνα, η οποία ονομάζεται σήμα φωτεινότητας (αγγλικός όρος: luminance) και συμβολίζεται ως Y, και το χρώμα, το οποίο ονομάζεται *σήμα χρωμικότητας* (αγγλικός όρος: chrominance) και συμβολίζεται ως C.

Για την ψηφιακή τηλεόραση επίσης υπάρχουν διάφορες συλλογές προτύπων και μεμονωμένα πρότυπα: **DVB, ATSC, ISDB, DTMB, DMB**.

Ελλάδα

Τα πρώτα βήματα έγιναν το 1951, οπότε με το νόμο 1663 προβλεπόταν η ίδρυση και η λειτουργία ραδιοτηλεοπτικών σταθμών των Ενόπλων Δυνάμεων. Επίσης θεωρήθηκε αναγκαίο να συσταθεί και η YENEΔ (Υπηρεσία Ενημέρωσης Ενόπλων Δυνάμεων) ως η πλέον αρμόδια για την εγκατάσταση καθώς και για την λειτουργία ραδιοτηλεοπτικών σταθμών. Τον Σεπτέμβριο του 1960 έγινε το πρώτο μεγάλο βήμα : στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης με πρωτοβουλία της

ΔΕΗ στήθηκε ο πρώτος πειραματικός τηλεοπτικός σταθμός. Παρά την περιορισμένη του εμβέλεια, αφού κάλυπτε μια περιοχή 45 χιλιομέτρων γύρω από την Θεσσαλονίκη, ήταν ένα πολύ σπουδαίο βήμα για την εποχή εκείνη και δεδομένων των επιπέδων ή των ρυθμών τεχνολογικής ανάπτυξης της Ελλάδας. Δύο χρόνια αργότερα έγινε ξανά μια παρόμοια απόπειρα, αλλά διεκόπη ύστερα από εντονότατες διαμαρτυρίες του Εθνικού Ιδρύματος Ραδιοφωνίας και το επιχείρημα ότι αυτό και μόνον αυτό έχει δικαίωμα να πραγματοποιεί μετάδοση ραδιοτηλεοπτικού σήματος.

Και φτάνουμε στο αποφασιστικότερο σημείο της ιστορίας της ελληνικής τηλεόρασης: τις πειραματικές εκπομπές τεχνικών του Ε.Ι.Ρ. από τον σταθμό της Δ.Ε.Η. στο Ζάππειο το 1964 και ένα χρόνο μετά την απόφαση για αξιοποίηση του υπάρχοντος σταθμού. Έτσι η όλη υπόθεση ξέφυγε οριστικά πλέον από το πειραματικό στάδιο και οι πρώτες πραγματικές τηλεοπτικές μεταδόσεις είναι γεγονός.

Στις 23/2/1966 τυχεροί στάθηκαν η Ελένη Κυπραίου και ο Γεώργιος Κάρτερ, παρουσιάστρια και συντονιστής δημοσιογράφος αντίστοιχα, οι οποίοι ταυτίστηκαν με την πρώτη επίσημη ελληνική τηλεοπτική μετάδοση. Το καλοκαίρι της ίδιας χρονιάς διεξάγεται στην Αγγλία το όγδοο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου. Μέχρι τότε οι Έλληνες φίλαθλοι είχαν την ευκαιρία μόνον της ακρόασης όσον αφορά παιχνίδια ποδοσφαίρου ή αθλήματα γενικότερα. Με πρωτοβουλία όμως του Γιάννη Διακογιάννη, του κορυφαίου αθλητικού δημοσιογράφου για τα ελληνικά δεδομένα, έγιναν πραγματικότητα οι πρώτες ζωντανές τηλεοπτικές μεταδόσεις αγώνων ποδοσφαίρου. Τρία χρόνια μετά την ιστορική αυτή στιγμή, γίνεται διεθνής απευθείας σύνδεση με το κύκλωμα της Eurovision προκειμένου οι Έλληνες τηλεθεατές να μοιραστούν με τον υπόλοιπο κόσμο ένα πραγματικά τεράστιο γεγονός : ο άνθρωπος στο φεγγάρι.

- **1970:** Από Ε.Ι.Ρ. (Εθνικό Ίδρυμα Ραδιοτηλεόρασης) σε Ε.Ι.Ρ.Τ. (Εθνικό Ίδρυμα Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης).
- **1975:** Από Ε.Ι.Ρ.Τ. σε Ε.Ρ.Τ. (Ελληνική Ραδιοφωνία Τηλεόραση) με τοτρίπτυχο «ενημέρωση, επιμόρφωση, ψυχαγωγία».
- **1979:** Με το σύστημα Secam γίνεται εφικτή η πρώτη έγχρωμη τηλεοπτική μετάδοση σήματος.

Ιδιωτικά κανάλια

Το 1987 η ΕΡΤ1 και η ΕΡΤ2 συγχωνεύονται για να αποτελέσουν τελικώς έναν ενιαίο φορέα την ΕΡΤ Α.Ε. , η οποία θα λειτουργεί ως νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Ακολουθούν η ίδρυση του Ι.Ο.Μ. (Ινστιτούτου Ραδιοτηλεοπτικών Μέσων) και της Εταιρείας Παραγωγής και Εμπορίας Εκπομπών και Προγραμμάτων Τηλεόρασης, ενώ το 1989 εμφανίζεται το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης και το 1993 το αρμόδιο Υπουργείο Τύπου και ΜΜΕ.

Στα τέλη του 1989 το ραδιοτηλεοπτικό σκηνικό της Ελλάδας αλλάζει εντελώς. Στις οθόνες, πρώτα των Αθηνών και της Θεσσαλονίκης και εν συνεχεία σταδιακά της υπόλοιπης Ελλάδας, εμφανίζονται το Mega Channel και το ANT1, οι δύο πρώτοι ιδιωτικοί φορείς. Το 1994 κάνει το ντεμπούτο της η συνδρομητική τηλεόραση με το γνωστό Filmnet και μετέπειτα και με το Supersport, αλλά και το 1999 με το δορυφορικό σύστημα της Nova, οπότε και το SuperSport εμπλουτίστηκε με το SS2 και το SS3, αλλά και γενικότερα όλο το συνδρομητικό σύστημα με πάρα πολλά σημαντικά κανάλια από το

εξωτερικό. Εδώ είναι απαραίτητη η χρήση του αποκωδικοποιητή προκειμένου να αποκωδικοποιηθεί το προς λήψη σήμα (που αποστέλλεται κωδικοποιημένο). Αυτό στην περίπτωση που θέλουμε να παρακολουθήσουμε μόνο τις συχνότητες του Filmnet και του SuperSport 1. Για την περίπτωση της Nona είναι απαραίτητη η εγκατάσταση επιπροσθέτως της οικιακής δορυφορικής κεραίας (του δορυφορικού «πιάτου»).

Τέλος να αναφέρουμε ότι το 1997 η ET2 μετονομάζεται σε NET και ο χαρακτήρας της γίνεται περισσότερο ενημερωτικός, ενώ η ET1 (δεν άλλαξε το όνομα) αυξάνει κατά πολύ τα ψυχαγωγικά στοιχεία του προγράμματός της.

Επίγεια τηλεόραση

Ο πιο διαδεδομένος τρόπος μετάδοσης είναι μέσω επίγειου δικτύου εκπομπής. Στην κορυφή κάποιου βουνού εγκαθίσταται ένα κέντρο εκπομπής, το οποίο λαμβάνει το τηλεοπτικό σήμα από το σταθμό και το οδηγεί σε ένα πομπό. Ο πομπός το εκπέμπει σε μία από τις παρακάτω ζώνες συχνοτήτων:

1. **UHF (Ultra High Frequency, υπερύψηλες συχνότητες):** Στη ζώνη αυτή η συχνότητα κυμαίνεται από 300 MHz (ελάχιστο) έως 3000 MHz (μέγιστο)
2. **VHF (Very High Frequency, πολύ υψηλές συχνότητες):** Στη ζώνη αυτή η συχνότητα κυμαίνεται από 30 MHz έως 300 MHz

Αυτές οι ζώνες συχνοτήτων δεν χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τηλεοπτικές μεταδόσεις. Σε αυτές τις ζώνες συχνοτήτων έχουν εκχωρηθεί κανάλια και για άλλες εφαρμογές, όπως η ραδιοφωνία FM, οι ραδιοερασιτεχνικές εκπομπές, τα ειδικά ραδιοδίκτυα κ.τ.λ.. Η κατανομή των καναλιών είναι διαφορετική για κάθε περιοχή του κόσμου. Συνοπτικά, στην Ελλάδα έχουμε τα παρακάτω κανάλια, ανάλογα με τη ζώνη εκπομπής:

- Ζώνη I (VHF): Κανάλια 2, 3, 4.
- Ζώνη II (VHF): Δεν υπάρχουν τηλεοπτικά κανάλια, χρησιμοποιείται για ραδιοφωνία FM.
- Ζώνη III (VHF): Κανάλια 5-11.

- Ζώνη IV (UHF): Κανάλια 21-37
- Ζώνη V (UHF): Κανάλια 38-69

Επίσης, υπάρχει η ζώνη με τα κανάλια S2-S20 (VHF). Σε αυτή τη ζώνη δε γίνονται εκπομπές από επίγειο σταθμό. Αυτή η ζώνη χρησιμοποιείται μόνο για τις καλωδιακές εγκαταστάσεις.

ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ 3D

Οι τηλεοράσεις 3D πρωτοεμφανίστηκαν στην αγορά στις αρχές του 2010 και αποτέλεσαν ορόσημο στην τεχνολογία της απεικόνισης .

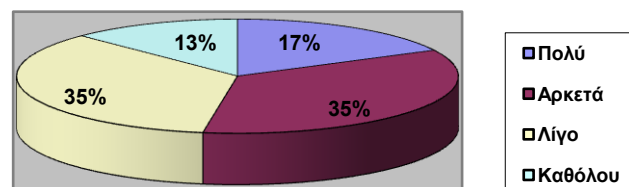
Τι είναι η τεχνολογία 3D ;

Είναι ένα χαρακτηριστικό της τυπικής οθόνης HDTV το οποίο παρέχει δυνατότητα προβολής τρισδιάστατων εικόνων από περιεχόμενα 3D. Σήμερα, πέρα από την πληθώρα των ταινιών 3D Blu-ray, ορισμένα προγράμματα 3D είναι διαθέσιμα στην καλωδιακή και τη συνδρομητική τηλεόραση, ενώ δημιουργούνται συνεχώς νέες ταινίες και εκπομπές 3D. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν ολόκληρα καλωδιακά δίκτυα 3D υπό κατασκευή.

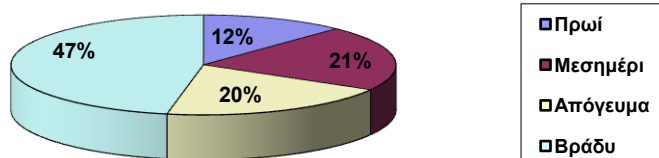

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ

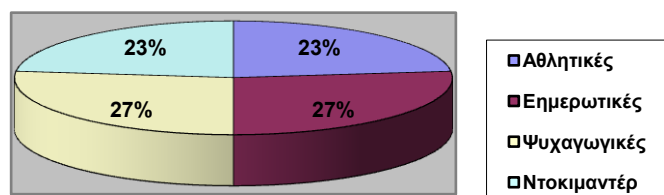
1. Πόσες ώρες την ημέρα βλέπεται τηλεόραση ;

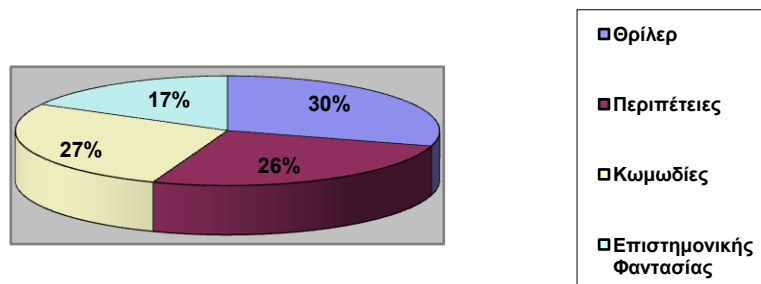
2. Ποιες ώρες τις ημέρας παρακολουθείτε τηλεόραση ;

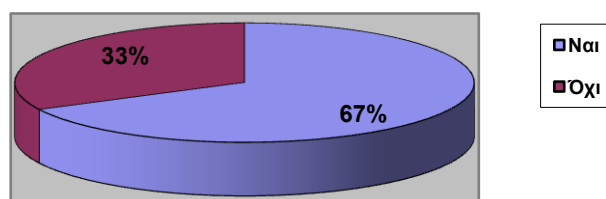
3. Τι είδους εκπομπές βλέπεται στην τηλεόραση;

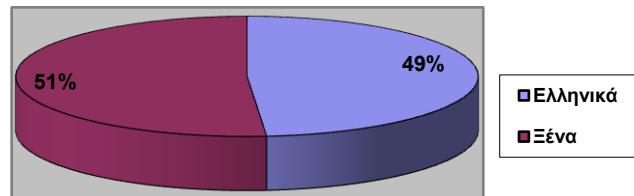
4. Τι είδους ταινίες βλέπεται ;

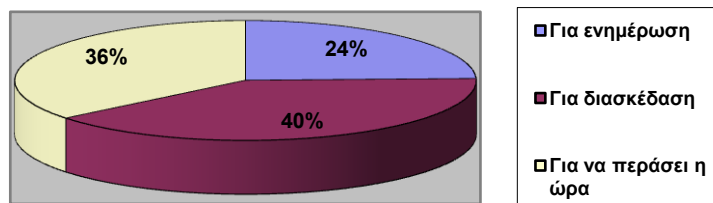
5. Παρακολουθείτε σήριαλ στην τηλεόραση ;

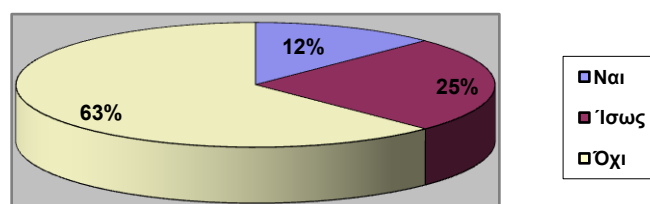
6. Αν ναι , τι σήριαλ παρακολουθείτε ;

7. Για πιο λόγο παρακολουθείτε τηλεόραση ;

8. Σας επηρεάζουν οι διαφημίσεις της τηλεόρασης ;

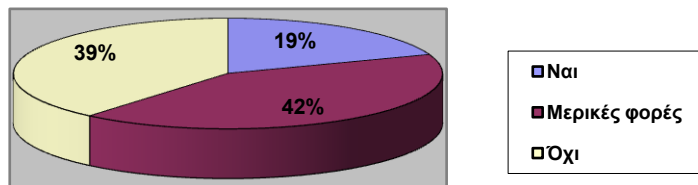
9. Σας ικανοποιεί η ενημέρωση της τηλεόρασης ;

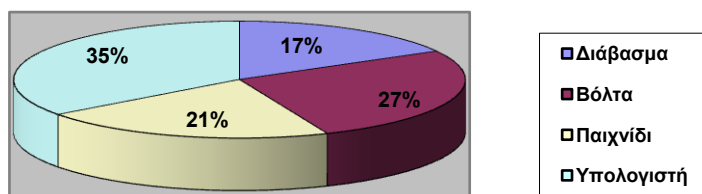
ΤΑ ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Project 1ου Τετραμήνου

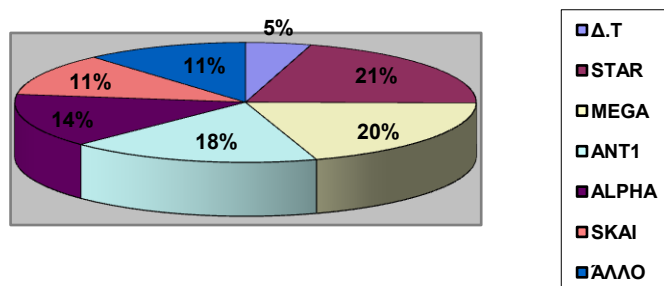
Β'1 Λυκείου

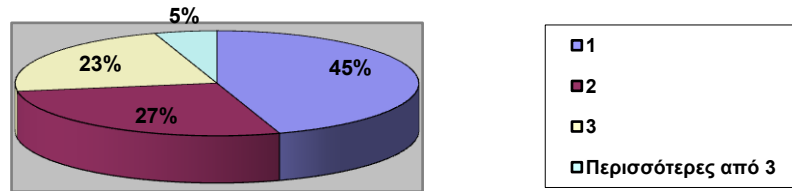
10. Τι θα έκανες εάν δεν έβλεπες τηλεόραση ;

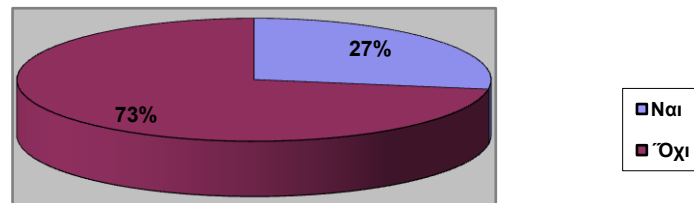
11. Ποια κανάλια προτιμάτε περισσότερο ;

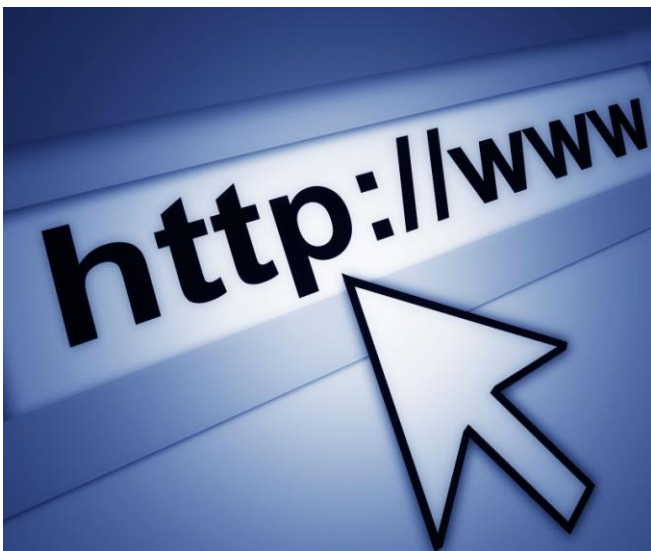
12. Πόσες συσκευές της τηλεόρασης υπάρχουν στο σπίτι σας ;

13. Έχετε στο σπίτι σας συνδρομητική τηλεόραση ;

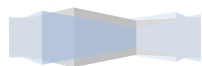

ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Το **Διαδίκτυο** (αγγλ. Internet) είναι παγκόσμιο σύστημα διασυνδεδεμένων δικτύων υπολογιστών, οι οποίοι χρησιμοποιούν καθιερωμένη ομάδα πρωτοκόλλων, η οποία συχνά αποκαλείται "TCP/IP" για να εξυπηρετεί εκατομμύρια χρηστών καθημερινά σε ολόκληρο τον κόσμο. Οι διασυνδεδεμένοι ηλεκτρονικοί υπολογιστές ανά τον κόσμο, οι οποίοι βρίσκονται σε ένα κοινό δίκτυο επικοινωνίας, ανταλλάσσουν μηνύματα (πακέτα) με τη χρήση διαφόρων

πρωτοκόλλων (τυποποιημένοι κανόνες επικοινωνίας), τα οποία υλοποιούνται σε επίπεδο υλικού και λογισμικού. Το κοινό αυτό δίκτυο καλείται Διαδίκτυο.

ΤΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ INTERNET

Η χρήση του Διαδικτύου προσφέρει ποικίλα οφέλη στο καθένα που είναι πρόθυμος να το χρησιμοποιήσει. Το τεράστιο ποσό διαθέσιμης πληροφορίας και οι πολλές χρήσεις που κάποιος μπορεί να έχει μέσω του Διαδικτύου το έχουν κάνει το πολυτιμότερο εργαλείο στις διάφορες θέσεις της ζωής ενός ατόμου. Το Διαδίκτυο έχει ένα τεράστιο ποσοστό δημοσιεύσεων που προστίθενται καθημερινά και εξελίσσεται ως η ισχυρότερη πηγή πληροφορίας. Επίσης, η χρήση του Διαδικτύου έχει κάνει τις εργασίες ευκολότερες και απλές, στόχοι που θα έπαιρναν ένα τεράστιο χρονικό διάστημα πριν τώρα θέλουν μόνο μερικά λεπτά. Επιπλέον, το Διαδίκτυο έχει γίνει ένα μεγάλο εργαλείο για τις τράπεζες, που προσφέρουν την πιθανότητα να κάνουν συναλλαγές γρήγορα και ακίνδυνα. Προσφέρουν επίσης μια ισχυρή πηγή για αγορές και ευκολία να παραδώσει τα προϊόντα σας κατευθείαν στο σπίτι σας.

Ακόμη, η διαδεδομένη χρήση του Διαδικτύου έχει ανοίξει νέους τομείς εργασιών σε όλες τις χώρες και έχει επεκτείνει τις διαθέσιμες εργασίες από το σπίτι. Επίσης, το Διαδίκτυο είναι ένα από τα

πολυτιμότερα εργαλεία στην εκπαίδευση δεδομένου ότι παρέχει ένα τεράστιο ποσό πληροφοριών και είναι μια μέγιστη πηγή αναφοράς για τους εκπαιδευτικούς και τους σπουδαστές. Οι ηλεκτρονικές βιβλιοθήκες είναι εξαιρετικά σημαντικές για τους φοιτητές πανεπιστημίου που ψάχνουν επιστημονικές πληροφορίες για τις σειρές μαθημάτων τους. Ένα άλλο σημαντικό όφελος του Διαδικτύου είναι η δυνατότητά του να ελαχιστοποιήσει τις αποστάσεις και να παρέχει τις υπηρεσίες

επικοινωνίας αποτελεσματικά και χωρίς οποιοδήποτε κόστος. Γενικά, το Διαδίκτυο είναι ένα εργαλείο με εφαρμογές σε κάθε πτυχή της ζωής κάποιου.

Από την άλλη πλευρά, το Ίντερνετ μπορεί να θεωρηθεί και επικίνδυνο για διάφορους λόγους. Έχει παρατηρηθεί μια αύξηση ποσοστού στην παιδική πορνογραφία από άτομα υπεράνω πάσης υποψίας που αποκτούν την εμπιστοσύνη των παιδιών, προκαλώντας συζητήσεις σεξουαλικής φύσεως και στέλνοντας φωτογραφίες ως κάτι το αποδεκτό και φυσιολογικό. Ακόμη υπάρχει και το φαινόμενο της ψηφιακής παρενόχλησης όπου η παρενόχληση, δυσφήμιση, διάδοση ψευδών φημών από άτομα που προσπαθούν να ελέγξουν ψυχολογικά τα θύματά τους.

Επιπροσθέτως, μέσα σε 5 χρόνια πάνω από 378 άτομα έχουν εκδηλώσει πρόθεση ν' αυτοκτονήσουν. Στη συνέχεια, το chat room όπου η χρήση των ψευδωνύμων επιτρέπει τη διατήρηση της ανωνυμίας. Η ψευδαίσθηση της ασφάλειας όμως, μπορεί να μετατρέψει τον τρόπο επικοινωνίας σε μία από τις μεγαλύτερες και πιο επικίνδυνες παγίδες του Διαδικτύου. Οι μόνες αληθινές φιλίες βρίσκονται στην πραγματική ζωή και δοκιμάζονται στον πραγματικό κόσμο και τον πραγματικό χρόνο. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι οικονομικές απάτες που στέλνουν e-mail με παραπλανητικό περιεχόμενο, υποσχόμενα τεράστιες κληρονομίες, υποκλοπές κωδικών ασφαλείας και Pin πιστωτικών καρτών, υπέρογκες χρεώσεις, απατηλές αγορές! Στο Διαδίκτυο ίσως κάποιοι προσπαθούν να σας παραπλανήσουν!

Η ΠΑΡΑΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Παραπληροφόρηση στο Διαδίκτυο είναι δυνατό να συμβεί με την παρουσίαση είτε διάφορων ψευδών ή τροποποιημένων πληροφοριών είτε με ελλιπείς πληροφορίες σε ιστοσελίδες, με πιθανό σκοπό την παραπλάνησή μας. Κάτι τέτοιο μπορεί να συμβεί σε οποιαδήποτε ιστοσελίδα παντού στο Διαδίκτυο και όλοι, μικροί και μεγάλοι, μπορούν να «πέσουν θύμα» παραπληροφόρησης. Φωτογραφίες παραποιημένες με διαφορετικές εικόνες από αυτές που είναι πραγματικές, η χρήση των κινητών με GPS και οι διάφορες εφαρμογές τους, οι διάφορες ιστοσελίδες κοινωνικής δικτύωσης και πολλοί άλλοι παράγοντες μπορούν να οδηγήσουν τον κόσμο σε λανθασμένα συμπεράσματα. Είναι πλέον

πάρα πολύ εύκολο να στήσεις ολόκληρες ιστορίες που περιέχουν στίγμα GPS , φωτογραφίες και γεγονότα που δεν έχουν συμβεί ποτέ.

Επιπλέον, η χρήση του Διαδικτύου με σκοπό τη διάδοση ρατσιστικής και οποιουδήποτε άλλου είδους προπαγάνδας αυξάνεται. Υπάρχει η συνεχής ανησυχία ότι το διαδικτυακό μίσος μπορεί να προκαλέσει βία και να οδηγήσει σε κανονικά εγκλήματα μίσους. Ακόμα και αν είναι δύσκολο να εδραιωθεί ένας αιτιολογικός δεσμός, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το Διαδίκτυο μπορεί να χρησιμοποιηθεί ώστε να ενισχύσει το εχθρικό κλίμα εναντίον συγκεκριμένων ομάδων, όπως άλλωστε και για τη συγκέντρωση χρημάτων και την προσέλκυση συμπαθούντων.

Αφού ο καθένας μπορεί να δημοσιεύσει σχόλια ή πληροφορίες στο Διαδίκτυο, λοιπόν, οι χρήστες θα πρέπει να αναπτύξουν ικανότητες κριτικής σκέψης, ώστε να κρίνουν την ακρίβεια των πληροφοριών αυτών. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τους νέους, που συνήθως πιστεύουν πως «αφού είναι στο Διαδίκτυο, πρέπει να είναι αλήθεια». Παραδοσιακά, οι έντυπες πηγές είχαν τους θεματοφύλακές τους, τους επιμελητές και τους διορθωτές που διόρθωναν τα λάθη και διέγραφαν τις ψευδείς και ανακριβείς πληροφορίες. Ωστόσο, το Διαδίκτυο, σε πολλές περιπτώσεις, δεν διαθέτει ασφαλιστικές δικλίδες για τον έλεγχο της εγκυρότητας των πληροφοριών που δημοσιεύονται. Έτσι, πρέπει να βοηθήσουμε τους νέους να είναι σε θέση να μπορούν να εντοπίσουν την παραπληροφόρηση. Αρχικά οι νέοι θα πρέπει να διδαχτούν, από την προσχολική τους ηλικία ακόμα, αποτελεσματικές τεχνικές για την εύρεση πληροφοριών στο Διαδίκτυο. Με αυτόν τον τρόπο, θα βελτιωθεί σημαντικά η ικανότητά τους να βρίσκουν ποιοτικές πληροφορίες. Ένας τρόπος είναι η ενθάρρυνση τους να χρησιμοποιούν διάφορες μηχανές αναζήτησης και όχι μόνο μία και να χρησιμοποιούν πάντα ποικιλία πηγών όχι μόνο το Διαδίκτυο. Να πηγαίνουν στη βιβλιοθήκη ή να προμηθευτούν μια καλή ηλεκτρονική εγκυκλοπαίδεια, όπως τη Microsoft Encarta. Τέλος, καλό θα ήταν να διασταυρώνουν τις πληροφορίες που συλλέγουν από το Διαδίκτυο με πληροφορίες από άλλες πηγές. Να ανατρέξουν σε άλλες διαδικτυακές τοποθεσίες ή μέσα ενημέρωσης, όπως εφημερίδες, περιοδικά και βιβλία, για να επιβεβαιώσετε τις πληροφορίες.

Κοινωνικά Δίκτυα

Τα κοινωνικά δίκτυα ή social networks αποτελούν εικονικές κοινότητες, όπου οι χρήστες έχουν τη δυνατότητα να δημιουργήσουν τα δικά τους εικονικά προφίλ και να αναπτύξουν ένα δίκτυο επαφών, με τις οποίες μπορούν να επικοινωνούν μέσω της ιστοσελίδας. Οι πιο διαδεδομένες πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης αυτή τη στιγμή είναι το Facebook, το Twitter και το YouTube, ενώ λιγότερο διαδεδομένα κοινωνικά δίκτυα αποτελούν το LinkedIn, το MySpace, το Pinterest, το GooglePlus+, κ.α.

Το Facebook είναι ιστόχωρος κοινωνικής δικτύωσης που ιδρύθηκε από τον Μαρκ Ζούκερμπεργκ στις 5 Ιανουαρίου το 2005. Οι χρήστες μπορούν να επικοινωνούν μέσω μηνυμάτων με τις επαφές τους και να τους ειδοποιούν όταν ανανεώνουν τις προσωπικές τους πληροφορίες τους. Τα τελευταία χρόνια βρίσκεται σταθερά στις πρώτες θέσεις της παγκόσμιας κατάταξης ιστοσελίδων έχοντάς πάνω από 1 δισεκατομμύριο ενεργούς χρήστες σήμερα ενώ έχει αποτελέσει την υπ' αριθμόν ένα ιστοσελίδα παγκοσμίως ξεπερνώντας για σημαντικά χρονικά

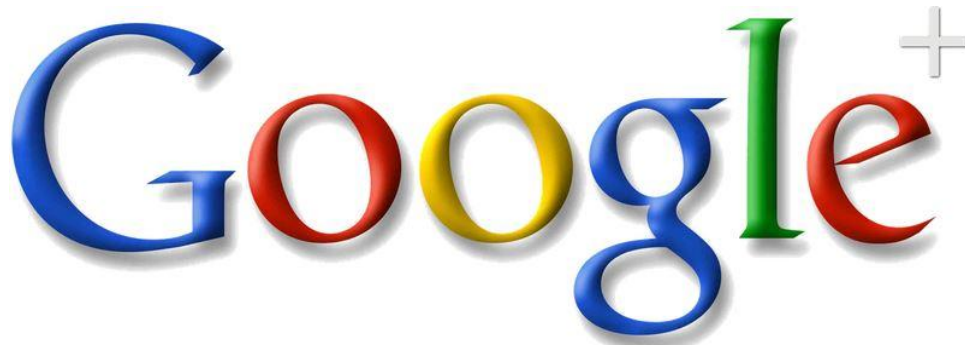
περιθώρια ακόμα και την Google.

Το Facebook είναι η ιστοσελίδα κοινωνικής δικτύωσης με τα περισσότερα μέλη από όλο τον κόσμο. Το Facebook είναι ένας καλός τρόπος δικτύωσης με φίλους και γνωστούς. Παρά το ότι ενέχει κινδύνους (κυρίως για παραβίαση

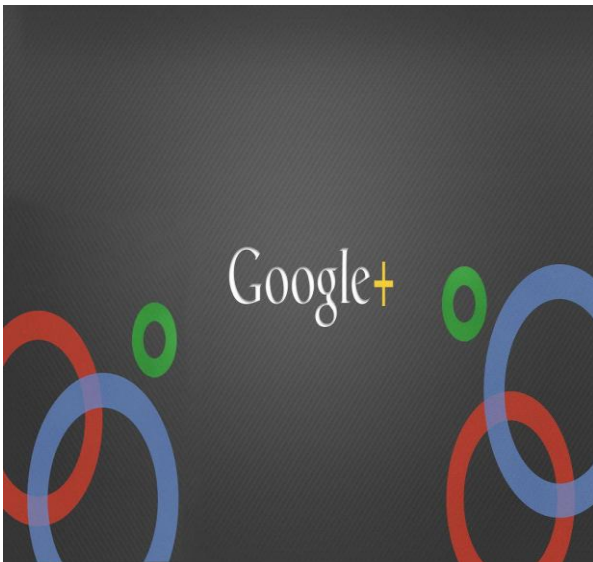
προσωπικών δεδομένων), ο προσεκτικός χρήστης δεν έχει πρόβλημα.

Παρέχει παιχνίδια και υπάρχει η δυνατότητα ανεβάσματος φωτογραφιών και βίντεο.

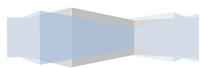

Το Google+ (προφέρεται και μερικές φορές γράφεται ως Google Plus) είναι μια υπηρεσία κοινωνικής δικτύωσης η οποία ανήκει και λειτουργεί από την Google Inc. Είναι το δεύτερο μεγαλύτερο site κοινωνικής

δικτύωσης στον κόσμο, μετά το Facebook, και 500 εκατομμύρια άνθρωποι έχουν δημιουργήσει λογαριασμούς στο Google Plus από τον Δεκέμβριο του 2012. Η Google έχει περιγράψει το Google+ ως «κοινωνικό στρώμα» που ενισχύει πολλές από τις διαδικτυακές του ιδιότητες, σε αντίθεση με τα συμβατικά κοινωνικά δίκτυα που είναι συνήθως προσβάσιμα μέσω ενός ενιαίου δικτυακού τόπου.

Το Google+ έχει χρησιμοποιηθεί από το 30% των χρηστών του μέσω smartphone, καθιστώντας τη την τέταρτη πιο χρησιμοποιημένη εφαρμογή (app). Γίνεται φανερή προσπάθεια να διαφοροποιηθεί από τον ανταγωνισμό 'υιοθετώντας' έναν διαφορετικό σχεδιασμό και ενσωματώνοντας ανανεωμένες λειτουργίες κοινωνικής δικτύωσης που ήδη υπάρχουν. Η πρώτη γνωριμία είναι λίγο πολύπλοκη, ωστόσο, αξίζει το κόπο να διαθέσετε τον χρόνο σας.

twitter

Το **Twitter** (Τουίτερ) είναι ένας ιστοχώρος κοινωνικής δικτύωσης που επιτρέπει στους χρήστες του να στέλνουν και να διαβάζουν σύντομα μηνύματα (μέχρι 140 χαρακτήρες), τα οποία ονομάζονται τουίτς (Tweets).

Δημιουργήθηκε τον Μάρτιο του 2006 από τον Τζακ Ντόρσεϊ και δημοσιεύθηκε τον Ιούλιο του ίδιου χρόνου. Η υπηρεσία έγινε γρήγορα δημοφιλής και σήμερα έχει 500 εκατομμύρια χρήστες. Είναι ένας από τους δέκα πιο δημοφιλείς ιστοτόπους του διαδικτύου.

Το Myspace ιδρύθηκε το 2003 και εξαγοράστηκε από τη News Corporation τον Ιούλιο του 2005 έναντι \$ 580 εκατομμυρίων. Από το 2005 μέχρι τις αρχές του 2008, το Myspace ήταν η μεγαλύτερη σε επισκεψιμότητα σελίδα κοινωνικής δικτύωσης στον κόσμο, και τον Ιούνιο του 2006 ξεπέρασε το Google ως η μεγαλύτερη σε επισκεψιμότητα ιστοσελίδα στις Ηνωμένες Πολιτείες . Τον Απρίλιο του 2008, το Myspace ξεπεράστηκε από το Facebook όσον αφορά τον αριθμό των μοναδικών επισκεπτών από όλο τον κόσμο, και τον αριθμό των μοναδικών επισκεπτών στις Η.Π.Α τον Μάιο του 2009. Από τότε, ο αριθμός των χρηστών του MySpace έχει μειωθεί σταθερά, παρά τις πολλές επανασχεδιάσεις. Το Δεκέμβριο του 2011, το Myspace κατετάγη 138ο σε επισκεψιμότητα. Στις 29 Ιουνίου 2011, το Myspace πωλήθηκε στην Specific Media και στον Justin Timberlake για περίπου 35 εκατομμύρια δολάρια.

Suit
& Tie

The new single from Justin Timberlake featuring JAY Z
Justin Timberlake's long-awaited debut album is finally here. Get your tickets to the
Justin Timberlake featuring JAY Z

Join

Sign In

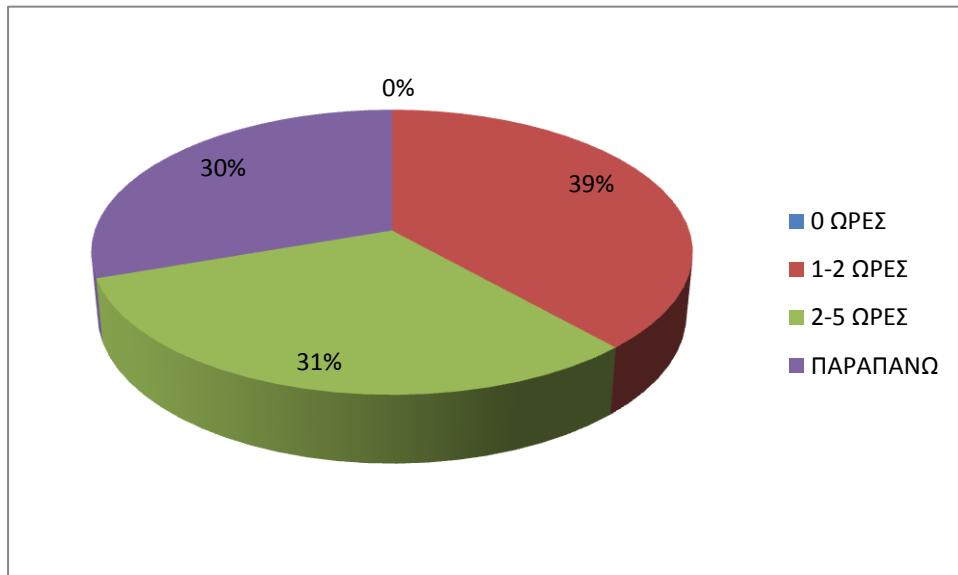

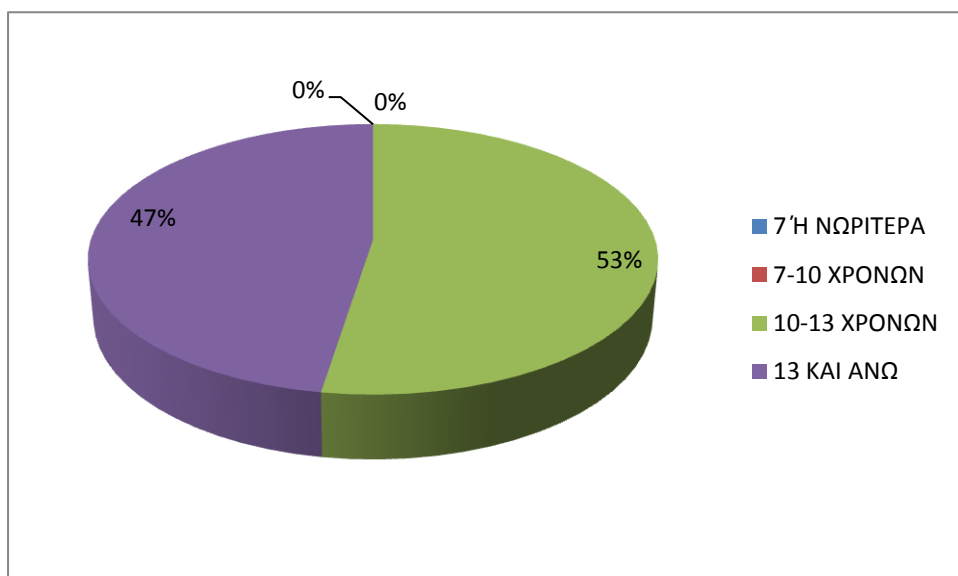
Το YouTube είναι ένας δημοφιλής διαδικτυακός τόπος, ο οποίος επιτρέπει αποθήκευση, αναζήτηση και αναπαραγωγή ψηφιακών ταινιών. Δημιουργήθηκε το Φεβρουάριο του 2005 και το Νοέμβριο του 2006 ονομάστηκε από το περιοδικό Time "Invention of the Year 2006" (*Η Εφεύρεση του 2006*). Τον Οκτώβριο του 2006, η εταιρεία αγοράστηκε από την Google με ανταλλαγή μετοχών αξίας 1,65 δισεκατομμυρίων δολαρίων ΗΠΑ και σήμερα λειτουργεί ως θυγατρική της Google. Η εταιρία εδρεύει στο Σαν Μπρούνο της Καλιφόρνια, και χρησιμοποιεί την τεχνολογία Adobe Flash Video για να εμφανιστεί μια μεγάλη ποικιλία από το περιεχόμενο φτιαγμένο από χρήστες, συμπεριλαμβανομένων των κλιπ ταινιών, κλιπ τηλεόρασης, βίντεο και μουσικής, καθώς και ερασιτεχνικό περιεχόμενο, όπως το video blogging και σύντομα πρωτότυπα βίντεο. Μεγαλύτερο μέρος του περιεχομένου στο YouTube έχει φορτωθεί από τα άτομα, αν και μέσα μαζικής ενημέρωσης και επιχειρήσεις συμπεριλαμβανομένων των CBS, BBC, Vevo και άλλες οργανώσεις παρέχουν ορισμένο από το υλικό τους μέσω του site, ως μέρος του προγράμματος εταιρικής σχέσης YouTube. Όλοι μπορούν να βλέπουν τις αποθηκευμένες ψηφιακές ταινίες (βίντεο), ενώ τα εγγεγραμμένα μέλη μπορούν να αποθηκεύουν απεριόριστο αριθμό ταινιών με χρονικό όριο δεκαπέντε λεπτών το κάθε βίντεο. Μαζί με τις ταινίες φαίνεται και ο αριθμός των μελών που τις έχουν δει, ώστε να φαίνονται ποιες είναι οι πιο δημοφιλείς. Επίσης ένας χρήστης μπορεί να πει αν του αρέσει ένα βίντεο ή όχι. Τα εγγεγραμμένα μέλη μπορούν να αφήσουν σχόλια στο κάθε βίντεο και να πατήσουν το κουμπί "Μου αρέσει" καθώς επίσης και να βαθμολογήσουν τα σχόλια άλλων χρηστών.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ

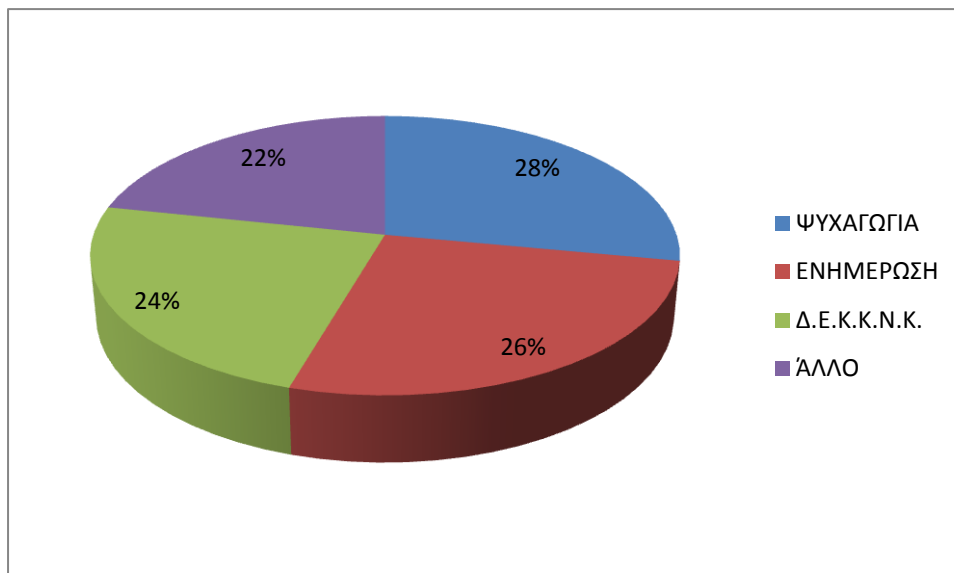
1. ΠΟΣΕΣ ΩΡΕΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ;

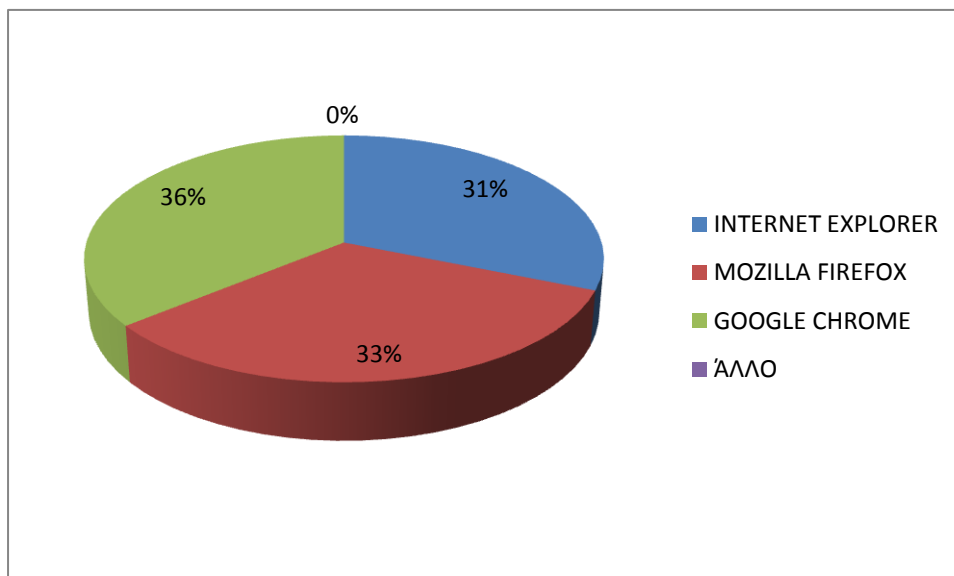
2. ΠΟΙΑ ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΙΔΑΝΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ;

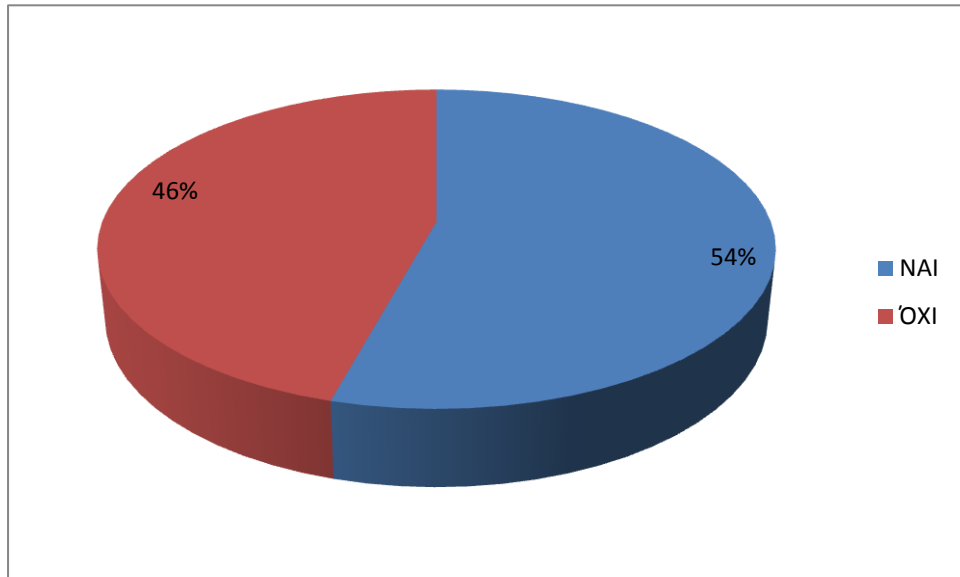
3. ΓΙΑ ΠΟΙΟ ΛΟΓΟ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ;

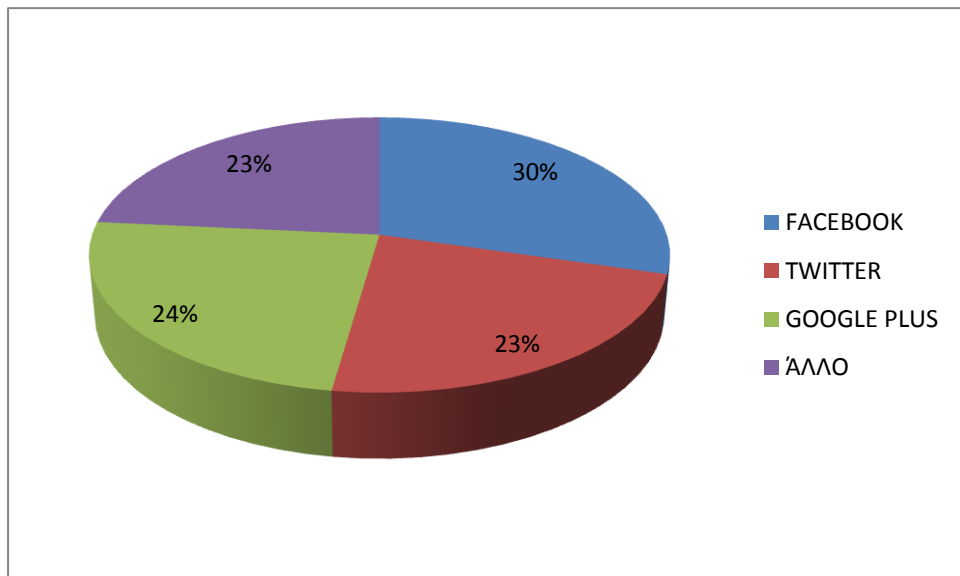
4. ΠΟΙΟ BROWSER ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ ΣΥΧΝΟΤΕΡΑ;

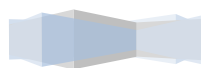
5. ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ ΚΑΠΟΙΟ ΜΕΣΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΔΙΚΤΥΩΣΗΣ;

6. ΑΝ ΝΑΙ, ΠΟΙΟ;

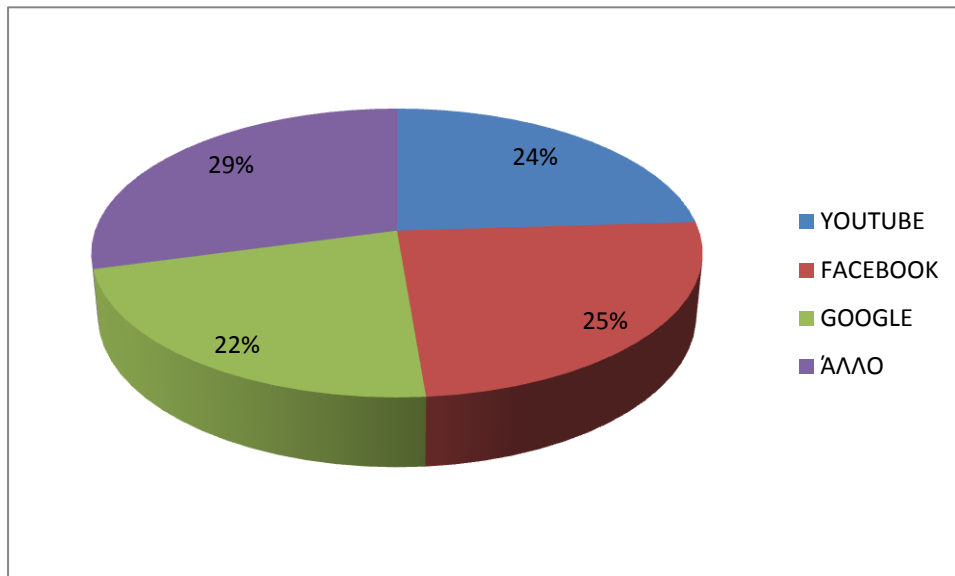
7. ΠΟΙΑ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣΤΕ ΠΟΙΟ ΣΥΧΝΑ;

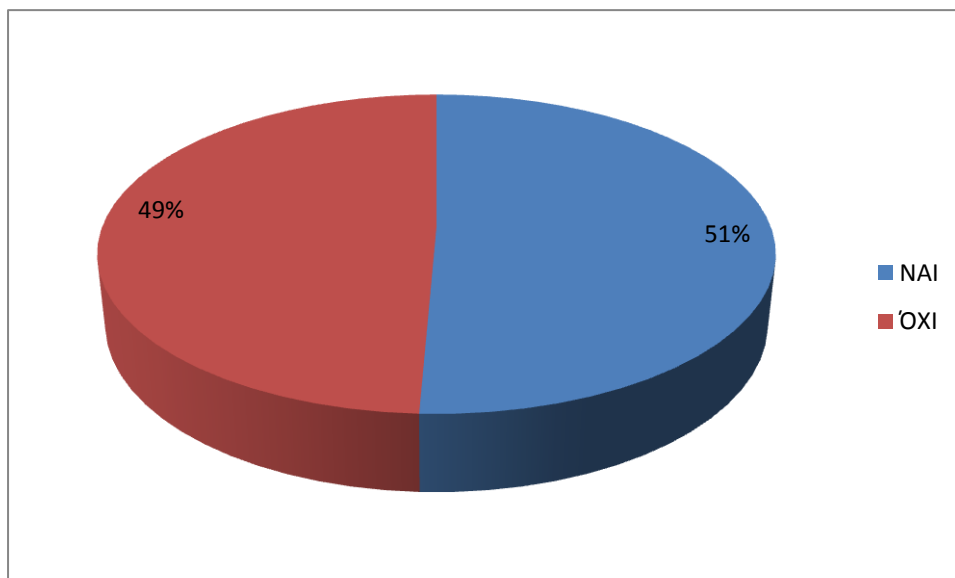
ΤΑ ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Project 1ου Τετραμήνου

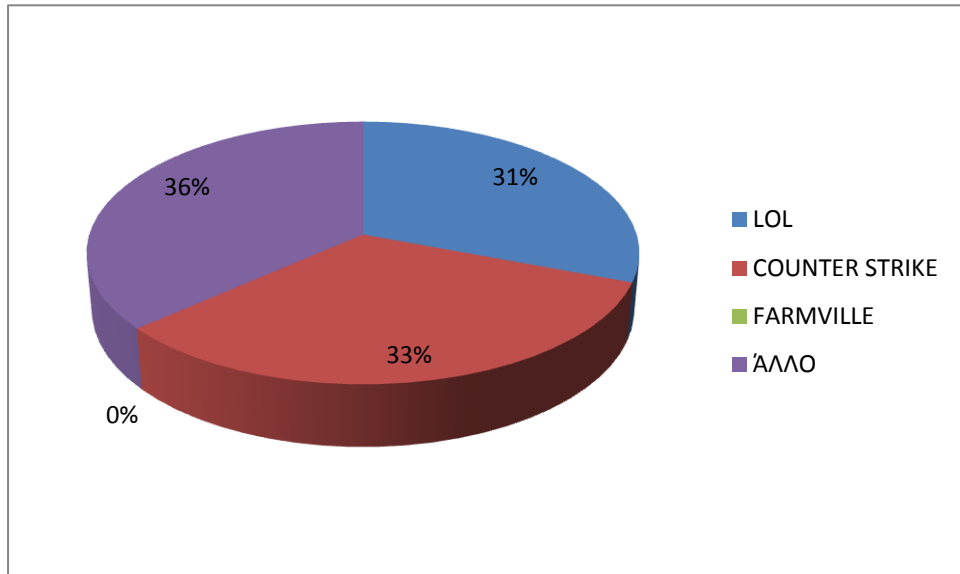
Β'1 Λυκείου

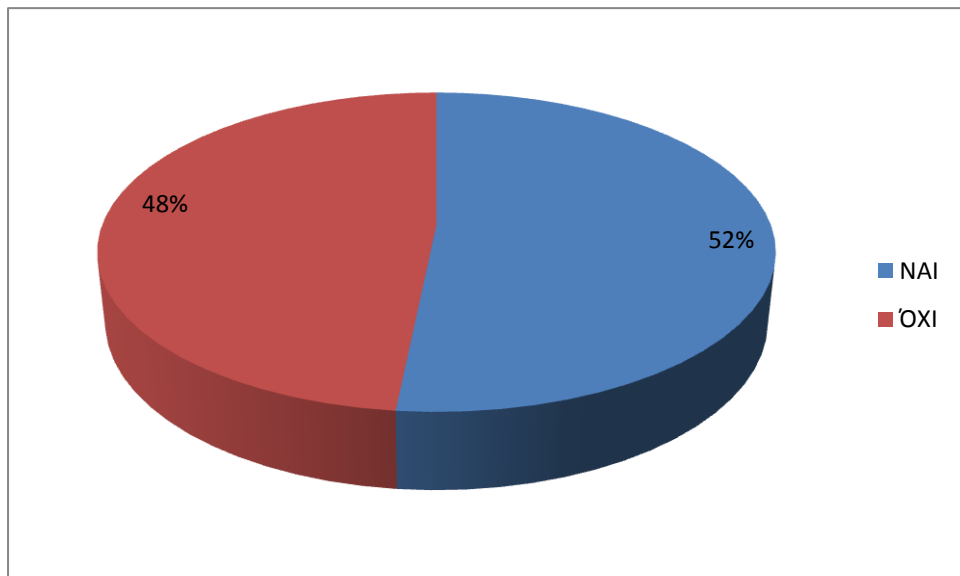
8. ΠΑΙΖΕΤΕ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΜΕΣΩ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ;

9. ΑΝ ΝΑΙ, ΠΟΙΟ ΠΑΙΖΕΤΕ ΠΟΙΟ ΣΥΧΝΑ;

10.ΘΑ ΑΓΟΡΑΖΑΤΕ ΠΟΤΕ ΚΑΤΙ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ;

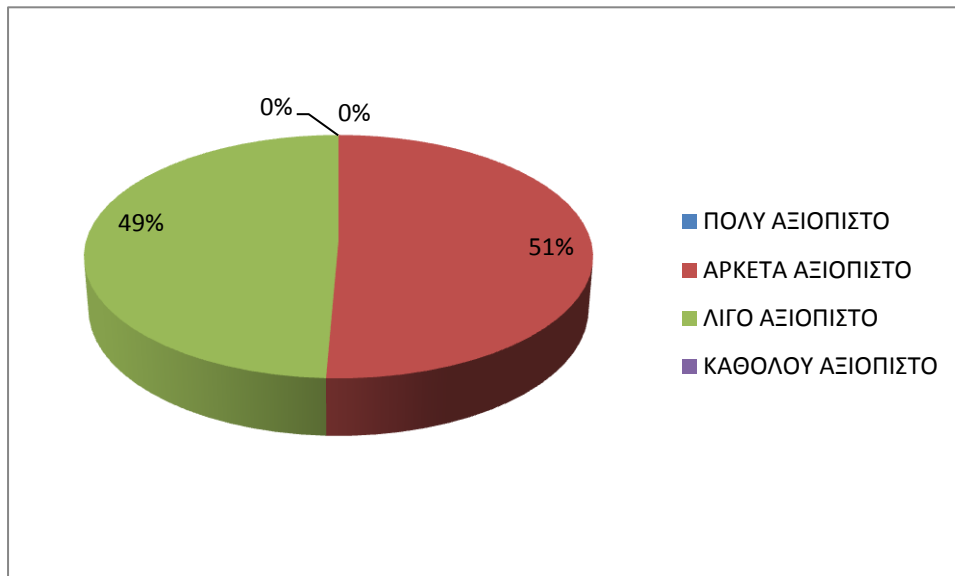
11.ΣΕ ΠΟΙΟ ΒΑΘΜΟ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ ΑΞΙΟΠΙΣΤΟ;

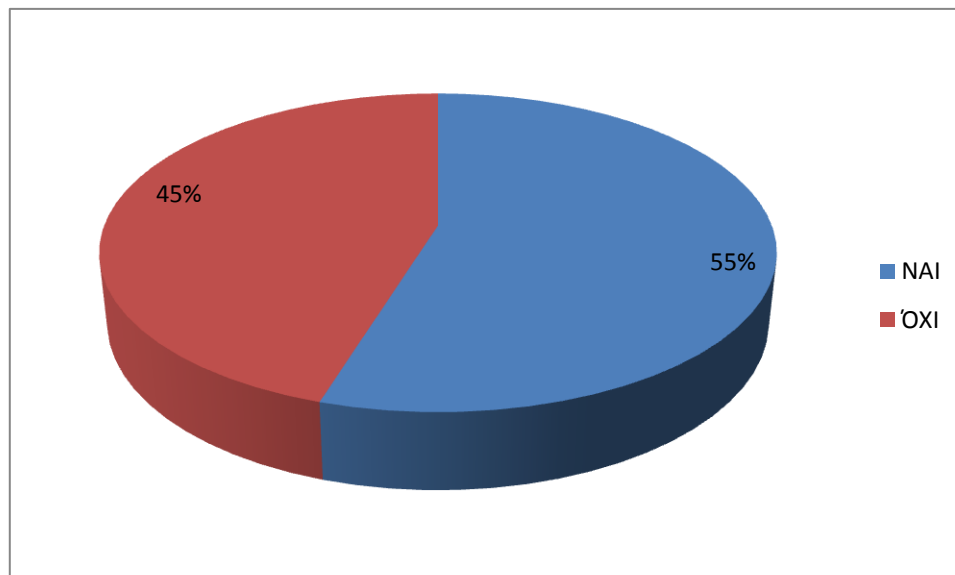
ΤΑ ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Project 1ου Τετραμήνου

Β'1 Λυκείου

12. ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ ΩΣ ΚΥΡΙΑ ΠΗΓΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ;

ΤΑ ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Project 1ου Τετραμήνου

Β'1 Λυκείου

